

MORAVSKÁ VYSOKÁ ŠKOLA OLOMOUČ

Ústav managementu a marketingu

Roman Kovačik

EKONOMICKÉ ASPEKTY MANAGEMENTU
SPORTOVNÍHO TABLE TENISOVÉHO KLUBU

Economick aspects of management of sports table tennis
club

Bakalářská práce

Vedoucí práce: RNDr. Ing. Miroslav Rössler, CSc., MBA

Olomouc 2010

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou diplomovou práci vypracoval samostatně a uvedl v ní veškerou literaturu a ostatní zdroje, které jsem použil.

V Olomouci dne

.....

vlastnoruční podpis

Na tomto místě bych velmi rád poděkoval panu RNDr. Ing. Miroslavu Rösslerovi, CSc., MBA za cenné připomínky a odborné rady, kterými přispěl k vypracování této bakalářské práce.

Dále děkuji hlavnímu komisaři mládeže KM KSST, panu Jaroslavu Zedníčkovi, za poskytnuté informace, bez nichž by tato bakalářská práce nemohla vzniknout.

OBSAH

1. MANAGEMENT	7
1.1. DEFINICE MANAGEMENTU.....	7
1.2. MANAŽERSKÉ ROLE.....	10
2. SPORTOVNÍ MANAGEMENT	12
2.1. VYMEZENÍ POJMU SPORTOVNÍ MANAGEMENT	12
2.2. SPORTOVNÍ MANAŽER.....	13
2.3. FUNKCE A ČINNOSTI SPORTOVNÍHO MANAŽERA	14
2.4. PROSTŘEDÍ PRO PRÁCI SPORTOVNÍHO MANAŽERA.....	17
3. ORGANIZAČNÍ STRUKTURA SPORTU	18
3.1. ORGANIZAČNÍ STRUKTURA SPORTU V ČESKÉ REPUBLICE	19
3.2. INSTITUCIONÁLNÍ A ORGANIZAČNÍ ZABEZPEČENÍ SPORTU V ČR.....	20
3.3. ČSTV.....	21
3.4. REGIONÁLNÍ A KRAJSKÉ SDRUŽENÍ ČSTV OLOMOUC.....	22
3.5. SOUČASNÉ SPORY V OLOMOUCKÉM KRAJI – REGISTRAČNÍ POPLATKY	23
4. STOLNÍ TENIS – SPORTOVNÍ ODVĚTVÍ.....	25
4.1. SEZNÁMENÍ SE STOLNÍM TENISEM	25
4.2. HISTORIE STOLNÍHO TENISU	26
4.3. ORGANIZACE STOLNĚ TENISOVÝCH KLUBŮ	27
5. VÝCHOVA MLÁDEŽE VE STOLNÍM TENISE.....	30
5.1. SYSTÉM VÝCHOVY MLÁDEŽE	30
5.1.1. <i>Zvláštnosti sportovní přípravy mládeže</i>	30
5.2. PSYCHICKÁ PŘÍPRAVA SPORTOVCŮ	31
5.3. VÝBĚR TALENTŮ.....	32
5.3.1. <i>Hlediska výběru talentů</i>	33
5.4. ETAPY VÝBĚRU TALENTŮ	34
6. STRUKTURA TRÉNINKOVÉ JEDNOTKY.....	34
6.1. MODEL TRÉNINKU MLÁDEŽE VE STOLNÍM TENISE	34
6.2. TRÉNINKOVÁ JEDNOTKA	35
6.3. HERNÍ KOMBINACE	37
6.3.1. <i>Uzavřené herní kombinace – uzavřené</i>	38
6.3.2. <i>Otevřené herní kombinace – pravidelné</i>	42
6.3.3. <i>Kombinace polonepravidelné – uzavřené</i>	43
6.3.4. <i>Kombinace nepravidelné</i>	44
6.3.5. <i>Kombinace pro posílení servisu, příjmu</i>	45
7. FINANČNÍ STRÁNKA PROVOZU STOLNĚ TENISOVÉHO KLUBU	45
7.1. MOŽNOSTI FINANCOVÁNÍ.....	45
7.2. SPONZORING.....	46
7.2.1. <i>Formy sponzorování</i>	47
7.3. MARKETINGOVÝ PRŮZKUM DOKTORKY ČASLAVOVÉ	49
7.3.1. <i>Přístup firem ke sponzorování</i>	49
7.3.2. <i>Cíle průzkumu</i>	51
7.3.3. <i>Získané výsledky</i>	51
8. SPOLEČENSKÁ ODPOVĚDNOST FIREM	53
8.1. SOF A NEZISKOVÉ ORGANIZACE	53

8.2. SOF A PROSTŘEDÍ.....	54
8.3. SPOLEČNÉ RYSY KOMERČNÍ A NEZISKOVÉ OBLASTI	55
8.4. SPOLEČENSKÁ ODPOVĚDNOST FIREM V PRAXI	55
ANOTACE	58
LITERATURA A PRAMENY	59
ELEKTRONICKÁ MONOGRAFIE – ZDROJE:	60
PŘÍLOHY	60
SEZNAM OBRÁZKŮ:	60
SEZNAM TABULEK:	60
PŘÍLOHA Č 1 – ZPRAVODAJ Č. 2.....	61
PŘÍLOHA Č. 2 – ZPRAVODAJ 6.....	64
PŘÍLOHA Č. 3 ODPOVĚD PANA KLEPRLÍKA.....	66

ÚVOD

Každý sportovní klub, každá tělovýchovná jednota se v této době zabývá otázkou, jak v současné ekonomické krizi získat finanční prostředky na bezstarostný chod klubu a provozování aktivit, které jsou pro ně charakteristické. Díky tomu, bych se chtěl zabývat problematikou financování těchto sportovních celků a společenské zodpovědnosti firem v oblasti sportu a její návaznosti na současnou praxi. Rozhodl jsem se pro téma bakalářské práce: „Ekonomické aspekty managementu sportovního table tenisového klubu“, z toho důvodu, že tento sport provozuji profesionálně za TJ Sokol Nový Svět, který hraje Krajský Přebor 1. třídy skupina A, a současně se věnuji mládeži v HK DDM Olomouc jako trenér.

Při úvaze o zvolení tohoto tématu jsem řešil dilema, zdali tuto problematiku pojmu v celorepublikovém měřítku nebo se soustředím na náš Olomoucký kraj. Rozhodl jsem se pouze pro charakteristiku problematiky v Olomouckém kraji z mnoha důvodů.

Jedním z nich je, jak už jsem zmiňoval v předešlém odstavci, že se pohybuji v tomto prostředí stolního tenisu a mám možnost nahlédnout a prodebatovat určitou problematiku s lidmi, kteří jsou zainteresováni v ČAST (česká asociace stolního tenisu), v ČSTV (český svaz tělesné výchovy) a ve Výkonném výboru krajského svazu stolního tenisu.

1. MANAGEMENT

1.1. Definice managementu

Výklad pojmu management je zvláště nesnadný. Především jde o pojem specificky americký a je obtížné ho výstižně přeložit do ostatních jazyků. Označuje nejen funkci, ale také lidi, kteří ji vykonávají, sociální postavení a jeho stupeň, ale také odbornou disciplínu a obor studia.

Anglickému pojmu management terminologicky odpovídá český pojem řízení, a to podle Vodáčka (2001): „se obvykle myslí řízení podnikové ve smyslu cílově orientovaného zvládnutí celku i jednotlivých funkcionálních činností firmy, jakož jsou prodej, vědeckovýzkumná, vývojová, výrobní a finanční činnosti.“¹

V současné světové literatuře je snadné najít desítky, ba dokonce i stovky slovních vysvětlení pojmu management. Příkladem je pojetí tohoto pojmu klasikem této disciplíny panem P. F. Druckerem, který uvádí, že management je: „Výklad pojmu management je zvláště nesnadný. Především jde o pojem specificky americký a je obtížné ho výstižně přeložit do ostatních jazyků, dokonce i do britské angličtiny. Označuje nejen funkci, ale také odbornou disciplínu a obor studia.“²

Dále P. F. Drucker dodává: „management je funkcí, disciplínou, návodem, který je třeba zvládnout, a manažeři jsou profesionálové, kteří tuto disciplínu realizují, vykonávají funkce a z nich vyplývající povinnosti.“³

Robbins ve své knize píše: „Stručně řečeno, management je to, co dělají manažeři. Definice managementu udává, že management je proces koordinace pracovních aktivit lidí tak, aby byly provedeny účinně a efektivně.“⁴

Ačkoli pojem management v naší běžné i odborné mluvě v poslední době zdomácněl, nelze přehlédnout, že má řadu významů a řadu různých interpretací.

¹ Čáslavová, E., *Management a marketing sportu*, s. 10

² Vodáček, V., Vodáčková, O. *Moderní management v teorii a praxi*, s. 11

³ Čáslavová, E., *Management a marketing sportu*, s. 11

⁴ ROBBINS, S., P., COUTER, M. *Management*, s. 23

Jednotlivé části této definice:

- Proces – „reprezentuje probíhající funkce nebo hlavní aktivity manažerů. Tyto funkce jsou: plánování, organizování, vedení a kontrolování.“⁵
- Koordinace práce ostatních – „je to, co odlišuje manažerské práce od nemanžerských. Patří k tomu ještě to, že management znamená také účinné a efektivní provádění činností nebo alespoň usilování o tento cíl.“⁶
- Účinnost – „znamená dosáhnout větších výstupů než jsou vstupy. Protože manažeři mají vždy omezené vstupy – lidi, peníze a zařízení – zaměřují se na účinné využití těchto zdrojů.“⁷
- Efektivita – „je často označována jako dělat správné věci.“⁸

„Management je zaměřen nejen na provedení určitých činností a dosažení cílů organizace (efektivita), ale také na to, aby vše bylo provedeno co nejúčinněji. V úspěšných organizacích jde vysoká účinnost a vysoká efektivita ruku v ruce, naopak špatný management se vyznačuje často nízkou účinností a efektivitou nebo efektivitou dosaženou díky nízké účinnosti.“⁹

„Management jako specifická aktivita (profese) je stále s větší vážností uznáván jako významný činitel ovlivňující prosperitu každé organizace. I sebelépe technicky vybavená organizace disponující kvalifikovanými lidmi nemusí být zárukou úspěchu, je-li špatně řízena.“¹⁰

V literatuře se v tomto smyslu můžeme setkat s řadou definic, které lze rozdělit minimálně do tří skupin:

- První skupina zdůrazňuje složky, které tvoří náplň manažerské profese. Dle tohoto mínění: „Management znamená soubor názorů, zkušeností doporučení, přístupů a metod, kterých vedoucí pracovníci užívají k zvládnutí specifických činností (manažerských funkcí), jež jsou nezbytné k dosažení podnikových záměrů“¹¹

⁵ ROBBINS, S., P., Couter, M. *Management*, s. 23

⁶ ROBBINS, S., P., Couter, M. *Management*, s. 23

⁷ ROBBINS, S., P., Couter, M. *Management*, s. 24

⁸ ROBBINS, S., P., Couter, M. *Management*, s. 24

⁹ VEBER, J., a kol., *Management – základy, prosperita, globalizace*, s. 16 - 18

¹⁰ VEBER, J., a kol., *Management – základy, prosperita, globalizace*, s. 16 - 18

¹¹ VEBER, J., a kol., *Management – základy, prosperita, globalizace*, s. 18

- Druhá skupina definic zdůrazňuje smysluplnost managementu, jinými slovy dosažení vytyčeného cíle:

„Management je tedy činnost mobilizující lidské i věcné činitele při respektování právních norem, nákladů, kvality a lhost k uskutečnění určité akce či projektu.

Management je umění dosáhnout toho, aby lidé udělali to, co je třeba.

- Třetí skupina usiluje při vymezení pojmu management o zdůraznění tří dalších faktorů, a to, že manažerské činnosti jsou spojeny s rizikem a jejich smyslem je realizovat změny, aby bylo dosaženo žádoucích efektů (hodnot).

Management je mobilizace a aktivizace všech zdrojů a podstupování rizik s cílem dosáhnout žádoucích přínosů pro řízenou instituci¹²

Veber uvádí, že „managementem můžeme považovat také mobilizaci a aktivizaci všech zdrojů a podstupování rizik s cílem dosáhnout žádoucích přínosů pro řízenou instituci.“

Abych přiblížil názorovou pestrost chápání pojmu management, vybírám z rozsáhlé západní odborné literatury další definice tohoto pojmu. Je možné je rozdělit do tří skupin a to na definice zdůrazňující:

- Vedení lidí
- Specifické funkce vykonávané vedoucími pracovníky
- Předmět studia a účel¹³

Do první skupiny, preferující úlohu vedení lidí, je možné zařadit pojetí, kterým se vyznačuje:

H. Koontz a H. Weihrich (USA): „management je proces vytváření a udržování určitého prostředí, ve kterém jednotlivci, pracující společně ve skupinách, efektivně uskutečňují zvolené cíle“¹⁴

¹² VEBER, J., a kol., *Management – základy, prosperita, globalizace*, s. 18

¹³ Srov. ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 11

Ve druhé skupině, akceptující specifické funkce vykonávané vedoucími právníky, je možné uvést pojetí, které uplatňuje např. :

K.H Chung (USA) : „Management je proces plánování, organizování vedení a kontroly organizačních činností, zaměřených na dosažení organizačních cílů”¹⁵

K. Muller (SRN): „Management jsou typické činnosti, které manažer vykonává, jako rozhodování, organizování, plánování, kontrolování, vedení lidí, koordinace, motivování atd”¹⁶

Pro třetí skupinu , která klade přednostní důraz na předmět studia a jeho účel, je charakteristický přístup autorů, jako je např. :

S.P. Robins (USA): „Management je oblast studia, která se věnuje stanovení postupů, jak co nejlépe dosáhnout cíle organizace. ¹⁷

1.2. Manažerské role

Tento pojem představuje specifickou kategorii chování manažerů.

Jsou zde zahrnuty:

- Role pro mezilidské vztahy
- Role pro předávání informací
- Role pro rozhodování

„Role pro mezilidské vztahy - jsou takové role, které zahrnují lidi (podřízené a osoby mimo organizaci) a další povinnosti, které mají ceremonialní a symbolický charakter. Zde můžeme rozlišit tři role: manažer s autoritou, vůdce a budovatel vztahů.”¹⁸

¹⁴ ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 11

¹⁵ ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 11

¹⁶ ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 11

¹⁷ ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 11

¹⁸ ROBBINS, S., P., Couter, M. *Management*, s. 26

„Role pro předávání informací – manažeři přijímají, shromažďují a rozšiřují informace. Také zde rozlišujeme tři varianty: monitorování, rozšiřování a mluvčí.“¹⁹

„Role pro rozhodování – manažeři provádějí výběr, existují zde čtyři varianty: podnikatel, krizový manažer, alokátor zdrojů a vyjednávač.“²⁰

„Role manažera se v podmínkách České republiky stále výrazněji odvíjí od procesu vytváření a dalšího aktivního rozvíjení podnikatelsky orientovaného chování organizace. Efektivní fungování organizace, dosahování stanovených cílů a s tím spojená kvalita produkce a stupeň prosperity vyžaduje od managementu, respektivě manažera, jako jeho gestora a profesionálního odborníka, zvládnutí komplexu náročných úkolů.“²¹

„Manažerské funkce jsou typické činnosti, které vedoucí pracovník vykonává ve své práci. Klasifikaci manažerských funkcí se věnovala v historických školách managementu celá řada autorů.“²²

Členění manažerských funkcí v oblasti sportu :

- Plánování
- Organizování
- Kontrola

Plánování – „je výchozím bodem, který předchází výkon všech ostatních manažerských činností. Je tomu tak proto, že plánování obsahuje vymezení cílů a naznačení cest, kterými má být těchto cílů dosaženo. Dosažení cílů bezprostředně závisí na realizaci ostatních manažerských funkcí – na vedení, koordinaci, organizování, komunikaci, kontrole. Jedná se také o manažerskou aktivitu zaměřenou na budoucí vývoj organizace, určující čeho a jak má být dosaženo, určení, co se má stát, nikoli reakce na to, co se stalo.“²³

¹⁹ ROBBINS, S., P., Couter, M. *Management*, s. 26

²⁰ ROBBINS, S., P., Couter, M. *Management*, s. 26

²¹ Srov ČÁSLAVOVÁ, E. *Management a marketing sportu*, s. 13

²² ČÁSLAVOVÁ, E. *Management a marketing sportu*, s. 13

²³ VEBER, J., a kol., *Management – základy, prosperita, globalizace*, s. 51

Organizování – „je cílevědomá činnost, jejímž konečným cílem je uspořádat prvky v systému, jejich aktivity, koordinaci, kontrolu tak, aby přispěly maximální měrou k dosažení stanovených cílů systému. Výsledkem organizování je organizace.“²⁴

Kontrola - „je kritické zhodnocení reality s ohledem na řídicí záměry, určení, zda bylo dosaženo shody ve vývoji kontrolované reality vůči specifikovaným požadavkům.“²⁵

2. SPORTOVNÍ MANAGEMENT

2.1. Vymezení pojmu sportovní management

„Pojem sportovní management lze chápat jako způsob uceleného řízení tělovýchovných a sportovních svazů, spolků, klubů tělovýchovných jednot, družstev, které alespoň zčásti akceptují podnikatelsky orientované chování. Dále se zde jedná zcela bezvýhradně o způsob řízení v podnikatelském sektoru výroby sportovního zboží, či provozovní placených tělovýchovných a sportovních služeb.“²⁶

Podle Čáslavové se „pojem sportovní management člení na dva základní póly – sport versus management a komerce. Komponenta managementu a komerce zahrnuje nejen manažerské řídicí funkce jako jsou plánování, organizování, vedení lidí a kontrolu, ale dokonce i takové oblasti jako je účetnictví, marketing, ekonomie, finance a právo. Komponenta sportu z hlediska sportovního managementu zahrnuje oblast diváctví, která se soustřeďuje na konzumování zábavy a oblast zdatnosti, mající ve středu svého zájmu aktivní účast participantu na sportovních a tělovýchovných aktivitách.“²⁷

„Obě komponenty – management a sport mají významný dopad na samotný předmět zkoumání, kterým jsou:

- základní manažerské činnosti a funkce v oblasti sportu, které jsou předmětem zkoumání obecného managementu,
- specifické manažerské činnosti, vlastní pouze oblasti sportu,

²⁴ VEBER, J., a kol., *Management – základy, prosperita, globalizace* s. 118

²⁵ VEBER, J., a kol., *Management – základy, prosperita, globalizace*, s. 92

²⁶ ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 18

²⁷ Srov. ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 18

- organizace a instituce v oblasti sportu, které prezentují ucelený okruh manažerských činností,
- lidé na různých řídicích pozicích oblasti sportu.²⁸

Podle Čáslavové „charakter sportovního managementu je interdisciplinární, což znamená, že využívá metodologického aparátu různých disciplín, jako je ekonomie, management, psychologie, sociologie, systémové vědy, právo.“²⁹.

„Metodologický aparát oboru management sportu zahrnuje:

- kvalitativní metody – matematické modely, formalizované metody, algoritmové postupy,
- psychologicko-sociální metody, čerpající především z poznatkové základny školy lidských vztahů (chování lidí, motivace, komunikace),
- systémové metody – systémová analýza, systémová syntéza, systémové techniky,
- procesní přístupy, zaměřené na ucelené zkoumání zvolených organizačních jednotek,
- empirické přístupy – účelově využívané poznatky zobecněním kladných i záporných zkušeností z manažerské praxe.³⁰

2.2. Sportovní manažer

„Manažer na úrovni vedení sportovní činnosti – vedoucí sportovních družstev i jednotlivců ve vyšších soutěžích, specialisté, vyškolení pro sportovní akce ad hoc – příprava mistrovství světa, Evropy, příprava OH, příprava Gymnaestrády apod., specialisté pro uplatnění sportu ve volném čase lidí v pracovním procesu, mezi zdravotně handicapovanými lidmi atd.“³¹

„Manažer na úrovni řízení určitého sportovního celku – jedná se o organizace, členy výkonných výborů sportovních a tělovýchovných svazů, sekretáře svazů, vedoucí sportovních středisek řízených armádou nebo policií, apod.“³²

²⁸ ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 19

²⁹ ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 19

³⁰ ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 19

³¹ ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 25

³² ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 25

„Manažeři v podnikatelském sektoru výroby sportovního zboží či provozování placených tělovýchovných služeb, vedoucí fitness, vedoucí výroby sportovních nářadí a náčiní, pracovníci reklamních a marketingových agentur pro TVS (tělovýchovná střediska).“³³

2.3. Funkce a činnosti sportovního manažera

„V procesu své řídicí funkce řeší vedoucí pracovník – manažer – typické úkoly, které vyjadřuje schéma Činnosti manažera ve sportu.

Obsahuje základní činnosti manažera a uvádí zároveň příklady aplikací z hlediska práce sportovního manažera, včetně jeho činností specifických. Jednotlivé činnosti nejsou vzájemně izolovány a jejich uplatnění a kombinace jsou značně variabilní. Jejich zaměření a variabilitu určují tři determinanty:

- prostředí
- specializace
- kvalifikace“³⁴

³³ ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 25

³⁴ ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 24

Tabulka 1 - Činnosti manažera ve sportu a)

Základní činnosti manažera	Příklady aplikace základních činnosti manažera na činnosti sportovního manažera	Specifické činnosti
1. Plánování	<ul style="list-style-type: none"> • Strategický plán rozvoje přísl. Organizace (např. SK) • Dlouhodobý, střednědobý, a akt. Program • Strategický postup manažera při plánování akcí a podniků TVS 	1. Sponzorská činnost
2. Organizování - Postupy - Metody - techniky	<ul style="list-style-type: none"> • Postupy vyhodnocování výsledků • Uplatnění metody CPM při organizování a zabezpečení tréninkových cyklů (např. OH, MS, ME, atd.) • Využití výpočetní techniky při (vrchol.) sport. soutěžích • Portfolio metoda při vyhodnocování činnosti sport. klubů 	2 Sportovní listina
3 Vytváření organizačních struktur	<ul style="list-style-type: none"> • Zdokonalení org. Struktury TVS ČR (např. sport. Svazů) • Zdokonalení org. Struktury sport. Klubů (profes.,amat.) • Zkvalitňování organ. Struktury placených TVS služeb 	3. Transfer hráčů a trenérů
4 Výběr, rozmisťování a vedení lidí	<ul style="list-style-type: none"> • Výběr a rozmisťování lidí při práci ve sportovních spolcích (profesionálové, dobrovolníci) a jejich motivace • Výběr a rozmisťování lidí v placených TVS službách (např. zařízení typu health and fitness) 	4. Znalost uspořádání fungování norem vrcholných mezinárodních organizací TVD (MOV, Mezinárodní sport. Federace)

Tabulka 2 - Činnosti manažera ve sportu b)

Základní činnosti manažera	Příklady aplikace základních činnosti manažera na činnosti sportovního manažera	Specifické činnosti
5. Kontrola	<ul style="list-style-type: none"> Ukazatele finanční kontroly TVS organizací 	5. Zabezpečení norem a náležitostí při uzavírání smluv (ad 3) v tuzemsku i v zahraničí
6. Marketing	<ul style="list-style-type: none"> Marketing v oblasti placených TVS služeb Marketing v podnicích vyrábějících TVS zboží Marketingová koncepce sport. klubů 	6. Problematika ochrany zdraví, pojištění a soc. zabezpečení (z hlediska přísl. fyzických a právnických osob)
7. Finance	<ul style="list-style-type: none"> Přehled o akt. Ekonom. trendech a opatřeních ve státní a podnikatelské sféře Reflexe v hospodaření spolků a org. TVS, zvl. jejich základních článků 	7. Kontakty a spolupráce se zájmovými a odbornými organizacemi sportovců, trenérů, učitelů TVS apod.
8. Právo	<ul style="list-style-type: none"> Reflexe daňových, živnostenských a dalších zákonů do podmínek organizací TVS Zákony o TVS, stanovy a další normy stát. a spol. organizací TVS 	<p>Pozn.</p> <p>Úspěšná realizace základních činností manažera v TVS je podmíněna průběžnými manažerskými funkcemi v pozici analytických, rozhodovacích a implementačních činností včetně komunikace.</p>
9. Komunikace	<ul style="list-style-type: none"> Ve vedení lidí ve sport. Organizacích (komunikace nadřízený-podřízený) Vyjednávání sponzorských kontaktů 	

2.4. Prostředí pro práci sportovního manažera

Podle Čáslavové je prostředí tělesné výchovy a sportu v České republice značně mnohotvárné. Působí zde jak ziskové, tak především neziskové organizace, kterých je většina.

Před manažery v ziskových i neziskových organizacích stojí formálně stejné druhy úloh, které musí řešit.

Hlavním znakem managementu neziskové organizace je účel, ke kterému byla založena. Tento účel je dominující pro všechny členy ve svém věcném pojetí. Především jde o pokrývání potřeb členů.

Neziskové organizace produkují kolektivní statky, které využívají celé skupiny lidí, aniž by za ně platily (veřejné statky).³⁵

„Prostředí pro práci sportovního manažera v České republice je členěno do tří sektorů:

- Spolkový sektor tělesné výchovy a sportu
Zahrnuje tělovýchovné jednoty a kluby na bázi obchodních společností i občanských sdružení, střešní sportovní organizace – sportovní svazy, federace, asociace, a také další organizace na bázi veřejně prospěšných společností
- Komunální sektor
Zahrnuje školní sportovní tělovýchovné kluby, řízení tělovýchovných zařízení v komunální správě - obsazování tabulkových míst na obecních úřadech – zajištění komunální péče o tělovýchovné a sportovní aktivity zdravotně postižených a seniorů -- zajišťování akcí „sport pro všechny“ v městských aglomeracích
- Podnikatelský sektor
Zahrnuje vedení zařízení, poskytující placené tělovýchovné a sportovní služby, které jsou provozovány jako obchodní společnosti, nebo podnikání fyzickou osobou či v širším komplexu nabídky služeb.

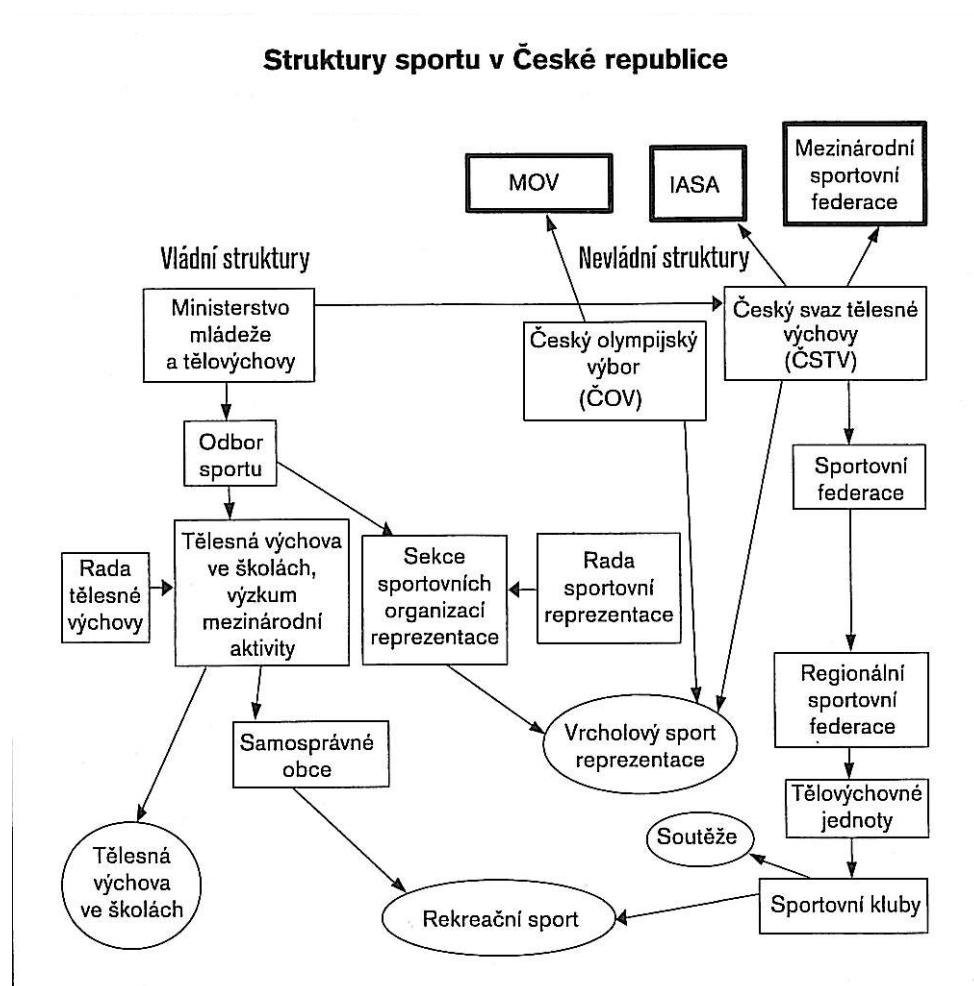
³⁵ Srov. ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 20

Způsob řízení jednotlivých organizačních celků v TVS (tělesné výchovy a sportu) se nutně odvíjí od typických činností manažerů, kteří jej realizují³⁶

Specializace – podle doktorky Čáslavové se odvíjí od jednotlivých typů a zaměření sportovního manažera. Obzvláště důležitý je pro manažera, z hlediska efektivity jeho práce přehled vazeb a fungování vrcholové, střední a základní roviny sportovního managementu, zejména pokud se jedná o cíle, organizační struktury a jejich personální vybavení (např. Sportovní svazy – klub – manažer týmu).³⁷

3. Organizační struktura sportu

Obrázek 1 - Struktury sportu v ČR

Zdroj: HOBZA, V., REKTOŘÍK, J. a kol., *Základy ekonomie sportu*, s. 162

³⁶ ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 24 - 25

³⁷ Srov. ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 25

3.1. Organizační struktura sportu v České republice

1. Sektor – státní správa pro tělesnou výchovu a sport

V oblasti státní správy je garantem pro tělesnou výchovu a sport Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR. Mezi jeho základní úkoly patří:

- a) Vypracování návrhu koncepce státní politiky ve sportu, kterou schvaluje vláda ČR.
- b) Koordinování realizace vládou schválené koncepce.
- c) Zabezpečování finanční podpory sportu ze státního rozpočtu.
- d) Vytváření podmínek
 - pro státní sportovní reprezentaci
 - pro přípravu sportovních talentů
 - pro rozvoj sportu pro všechny
 - pro sport zdravotně postižených občanů.
- e) Antidopingový program, organizace a kontrola jeho uskutečňování.
- f) Schvalování akreditace vzdělávacích zařízení působících v oblasti sportu.
- g) Zřizování rezortního sportovního centra a zabezpečení jeho činnosti.
- h) Koordinace činnosti rezortních sportovních center Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra.

Dalšími články státní správy pro tělesnou výchovu a sportu jsou krajské úřady a jednotlivé obce, na jejichž úrovni se hovoří o komunální výchově.

2. Sektor – spolková tělesná výchova a sport

„V současné době vyvíjí soustavnou sportovní činnost nebo tělovýchovnou spolkovou činnost více jak 20 000 lokálně působících tělovýchovných jednot, sportovních klubů, jednot a více jak 150 sportovních svazů a celostátní působností. Tyto tělovýchovné jednoty a kluby jsou sdruženy v zastřešujících sportovních organizacích. Jednoznačně v tomto sektoru dominují neziskové organizace, které vznikají za účelem provozování určité sportovní činnosti a zisk není jejich prvotním kritériem. Tyto organizace se zaměřují na provozování tělovýchovné a sportovní činnosti v oblasti sportu pro všechny, výkonnostního sportu i v rámci reprezentace ČR.“³⁸

³⁸ ČASLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 67

Čáslavová uvádí že „v tomto sektoru se můžeme také setkat se svazy jako je například Český svaz tělesné výchovy. Jako řádný člen je přijat ten svaz, kde je hlavním obsahem jeho činnosti sportovní a tělovýchovný proces založený na rozvíjení základních pohybových schopností a dovedností, kritériem je činnost spojená s tělesným výkonem. Svaz musí působit ve svém odvětví jako jediná organizace v ČR. Členem se nemůže stát svaz v odvětví, které je v ČSTV již zastoupeno samostatným svazem. Dále svaz musí být členem příslušné mezinárodní federace, zabezpečovat sportovní reprezentaci ČR, pořádat celostátní mistrovské soutěže, mít přijata pravidla boje proti dopingů a sdružovat nejméně 35 oddílů či klubů s minimálním počtem 500 členů a působit na území nejméně 7 krajů. O přijetí řádného členu rozhoduje hlasování sboru zástupců svazů na Valné hromadě ČSTV a stává se, že svaz i přesto, že splňuje všechny kritéria, přijat není.“³⁹

3. Sektor – podnikatelský

„Tento sektor zahrnuje podnikatelská zařízení v oblasti sportu jako jsou fitness centra, wellness centra, solária, masérské služby, cestovní kanceláře s průvodcovskou činností v oblasti sportu, střelnice, plavecké a lyžařské školy, které nabízejí sportovní služby za úplaty veřejnosti. Dále to tohoto sektoru spadají marketingové a reklamní agentury pro sport, provozování sportovních arén a hal apod. Zvláštní podsektor tvoří sportovní kluby založené na bázi obchodní společnosti, které zejména fungují ve fotbale a ledním hokeji. Často se v praxi označují slovem „profesionální“. Tato zařízení představují prostředí pro práci sportovních manažerů s různým odborným zaměřením. Dominují zde obchodní společnosti a podnikání na bázi fyzické osoby podle živnostenského zákona, jedním slovem řečeno ziskové organizace ve sportu. Jejich hlavním kritériem je dosahování zisku ze sportovní činnosti.“⁴⁰

3.2. Institucionální a organizační zabezpečení sportu v ČR

„Institucionalizovaná (organizovaná) tělesná kultura vytváří pro občana podmínky za účelem podpory tělesné kultury jakožto významného faktoru lidského rozvoje. Zajistí všem občanům možnost využívat pohybové programy k rozvoji základních motorických dovedností, podporuje a umožňuje provozování pohybových aktivit všemi

³⁹ Srov. ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 68 - 70

⁴⁰ ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 70

občany, jako zálibu ve volném čase nebo k upevňování zdraví, zlepšení výkonnosti tím, že budou mít k dispozici odpovídající sportovní zařízení, kvalifikované cvičitele, trenéry, vedoucí, specializované programy, chrání a rozvíjí morální, etické základy tělesné kultury, jakož i lidskou důstojnost a bezpečnost sportovců a sportovkyň před veškerým zneužíváním, které sleduje politické, komerční a finanční cíle. Přístup ke sportovním zařízením a činnostem bude zajištěn bez jakékoliv diskriminace, která se týká pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, náboženství, politických či jakýchkoliv jiných názorů, národnostního či sociálního původu.“⁴¹

Já se ale budu zabývat pouze tím nejdůležitějším orgánem pro moji práci a to ČSTV.

3.3. ČSTV

V oblasti tělesné kultury působí řada dalších subjektů s různou právní formou: společnosti s ručením omezeným, akciové společnosti, příspěvkové organizace zřízené státem a obcemi atd. Většina občanských sdružení a sportovních federací je sdružena ve vrcholných organizacích, z nich nejznámější je Český svaz tělesné výchovy.

„Český svaz tělesné výchovy (dále ČSTV) je dobrovolným sdružením sportovních, tělovýchovných a turistických svazů s celostátní působností, tělovýchovných jednot a sportovních klubů i jejich sdružení, jsou-li ustavena jako občanská sdružení podle Zákona o sdružování občanů č. 83/1990 Sb., ČSTV vznikl 11. března 1990 a jeho posláním je podporovat sport, tělesnou výchovu a turistiku, sportovní reprezentaci České republiky a přípravu na ni, zastupovat a chránit práva a zájmy sdružených subjektů, poskytovat jim požadované služby a vytvářet ke vzájemné spolupráci potřebnou platformu. Subjekty sdružené v ČSTV si ponechávají samostatnost svého právního postavení, majetku a činnosti.“⁴²

„ČSTV si dále klade za úkol, udržovat členství v mezinárodních sportovních institucích a rozvojem sportovních aktivit přispívat k ochraně před nežádoucími vlivy.“⁴³

„V jednotlivých krajích působí oblastní sportovní federace, jejichž úkolem je především udržovat kontakt mezi sportovními kluby a vrcholnou organizací a působit

⁴¹ HOBZA, V., REKTOŘÍK, J., a kol., *Základy ekonomie sportu*, s. 33

⁴² Dostupný z WWW <http://www.cstv.cz/index.php> [cit. 18. 3. 2010]

⁴³ Srov. HOBZA, V., REKTOŘÍK, J., a kol. *Základy ekonomie sportu*, s. 46

jako určitá forma informačního centra pro daný kraj. Sportovní kluby na místní úrovni tvoří páteř sportovního hnutí v České republice, vlastní 90% sportovních zařízení a na základě strategií jednotlivých sportovních federací organizují soutěže a rekreační sport.“⁴⁴

3.4. Regionální a krajské sdružení ČSTV Olomouc

Pro moji práci je důležitým subjektem Regionální a Krajské sdružení ČSTV Olomouc.

„Regionální sdružení Českého svazu tělesné výchovy se sídlem v Olomouci (dále RS ČSTV Olomouc) bylo ustaveno rozhodnutím 8. Regionální valné hromady ČSTV okresu Olomouc dne 22. 10. 1997 jako nástupnická organizace po Okresním výboru ČSTV Olomouc (ustaven rozhodnutím delegátů na Ustavující Valné hromadě ČSTV okresu Olomouc dne 18. 5. 1990), účastníkem mimořádného sjezdu České organizace ČSTV dne 10. 3. 1990 a mimořádného federálního sjezdu ČSTV dne 25. 3. 1990, kterými se transformovala tělovýchova a sport do nových podmínek po listopadu 1989.

RS ČSTV Olomouc je registrováno jako občanské sdružení dle Zákona č. 83/1990 Sb. u MV ČR pod číslem II/S-OVS/1-32372/97-R ze dne 28. 3. 1997 a dle Stanov ČSTV je organizační složkou ČSTV s přidělenou licencí reg. č. 3805/71 pro výkon správy záležitostí ČSTV na území regionu okresu Olomouc. RS ČSTV Olomouc je organizace demokratická, nezávislá a nepolitická, respektující plnou samostatnost a odpovědnost sdružených subjektů. TJ a SK jsou všechny samostatně registrovány jako občanská sdružení s vlastními stanovami a vlastní právní a majetkovou subjektivitou.

RS ČSTV Olomouc sdružuje 170 TJ a SK s téměř 30 000 členy ve více jak 60 sportovních odvětvích, okresní soutěže organizuje 15 sportovních okresních svazů (dle výsledků z roku 2002).

Posláním RS ČSTV Olomouc je podporovat sport a tělesnou výchovu, zastupovat a hájit práva a potřeby sdružených subjektů, poskytovat jim služby a servis v oblasti ekonomické, legislativní, metodické, organizační a informační. Jako střešní sdružení v regionu zajišťuje potřebnou platformu pro spolupráci se spolky, státní a veřejnou správou, institucemi a dalšími spolupracujícími organizacemi a subjekty.

⁴⁴ HOBZA, V., REKTOŘÍK, J. a kol. *Základy ekonomie sportu*, s. 161

Nejvyšším orgánem RS ČSTV Olomouc je regionální valná hromada ČSTV, která se schází v souladu se stanovami 1 x ročně. Je založena na dvoukomorovém systému a je tvořena sborem zástupců TJ a SK (1 delegát za každý sdružený subjekt) a sborem zástupců okresních sportovních svazů (1 delegát za každý svaz). V období mezi Regionální valná hromada (dále jen RVH) zajišťuje plnění úkolů ČSTV a usnesení RVH výkonný výbor RS ČSTV Olomouc a sekretariát RS ČSTV, který má sídlo na adrese: Olomouc Legionářská 12⁴⁵

Pod toto sdružení spadá i Výkonný výbor krajský a také regionální výbor stolního tenisu.

V Olomouckém kraji jsou stolně tenisové kluby organizovány pod hlavičkou Krajského svazu stolního tenisu, který je pod vedením České asociace stolního tenisu sídlící v Praze. Předsedou KSST je pan Jaroslav Markovič, který řídí celý chod vedení této organizace. Jeho zástupcem je pan Josef Velešík. Další důležitou funkcí v této organizaci je sekretář KSST, kterým je pan František Kaplan a má na starosti vyřizování administrativy a hráčské složky. Posledním a také velmi důležitým útvarem v této organizaci je Komise mládeže. Komisařem mládeže je pan Jaroslav Zedníček, který zajišťuje organizaci všech mládežnických soutěží, evidenci mládeže a také nominaci na Krajské přebory a Mistrovství republiky dle výsledků pořadí po čtyřech krajských bodovacích turnajích mládeže a také dle určených kritérií. Tyto kritéria jsou dána před zahájením soutěží, podle kterých se musí turnaje a soutěže řídit. Výsledky těchto turnajů a soutěží byly publikovány na krajském webu (<http://olk.pinec.info/>) i regionálním webu (<http://ol.pinec.info/>), a také jsou tyto výsledky soustředěny do určení hráčů pro nominaci regionu, kraje a republiky.

3.5. Současné spory v Olomouckém kraji – registrační poplatky

V současné době v našem kraji, tedy lépe řečeno okrese, panuje určitá válka mezi sekretářem KSST, panem Františkem Kaplanem, a sekretářem regionálního výboru stolního tenisu, panem Mojmírem Horákem. Tento spor začal na začátku této sezony, kdy pan Horák přišel s nápadem místo současného Regionálního přeboru první, druhé a třetí třídy vytvořit otevřený přebor, ve kterém se nebude muset platit registrační

⁴⁵ Dostupný z WWW <http://www.cstv.cz/olomouc/index.htm> [cit. 21. 3. 2010]

poplatky (do současnosti se jednalo o 200 Kč) za jednoho hráče na soupisce, ale tato taxa byla snížena na 60 Kč na hráče. Krajský svaz s tím nesouhlasil, a tudíž zrušil postup z Olomouckého regionálního přeboru první třídy do Krajského přeboru. Je to podle mého názoru jen vyřizování osobních sporů na úkor stolního tenisu a tomuto v našem kraji i regionu dosti škodí. Pan Horák tento čin opravňuje tím, že Krajský svaz rok od roku zvyšuje poplatky za přihlášení do soutěží a zároveň snižuje příspěvky oddílům na jejich chod.

Celý tento spor má původ ve zpravodaji č. 6, který uvádím v příloze. Po jeho přečtení jsem nemohl uvěřit vlastním očím a dle mého názoru nebudu jediný, jelikož spor mezi RSST Olomouc a KSST Olomouc týkající se soutěží a vybírání registračních poplatků se táhne již několik měsíců. Myslím si, že by si tyto dva pánové měli uvědomit, že všichni zastupují zájmy lidí, pro něž je stolní tenis zejména koníčkem, pravidelným zpestřením a odreagováním od všedních starostí. Proto doteď nechápu, z jakého důvodu a jakým právem si berou pro své osobní nesmyslné války tyto lidi jako svoje rukojmí, místo konstruktivní debaty jak tento problém jinak řešit. Osobní spory několika jednotlivců mohou v budoucnosti ovlivnit sportovní vyžití daleko většího počtu lidí.

Absolvoval jsem osobní i emailovou diskuzi s panem Horákem ohledně tohoto sporu a zjistil jsem, že reagoval na výhrůžky KSST dotazy, které adresoval řediteli soutěží ČAST panu Drozdovi. Odpověď jeho i místopředsedy pana Kleprlíka uvádím v příloze.

Krajský zpravodaj č. 6 obsahuje nepravdy a nepřesnosti, protože RSST Olomouc pořádá mistrovskou soutěž, o níž se mohla veřejnost přesvědčit na www.pinec.info v sekci RP Olomouc. Tuto soutěž hrálo 7 družstev, všichni hráli s registrovanými hráči a měli řádně zaplacené poplatky. Z nich byl odevzdán požadovaný podíl na Výkonný výbor České asociace stolního tenisu (dále ČAST) a na Krajský svaz stolního tenisu. Soutěž měla svoje rozlosování, svoje propozice a nepotřebovala odněkud vytahovat jakékoliv výsledky, jak upozorňoval pak Kaplan. Byly prý tak splněny požadavky všech možných řádů a neexistuje podle pana Horáka důvod, proč by vítěz této soutěže nemohl postoupit do Krajské soutěže II.

Faktem je, že Výkonný výbor krajského svazu stolního tenisu odvedl kraji podíl z vybraných registračních poplatků podle pokynů Zpravodaje č. 2 KSST. Podle pana Horáka je dodatečný požadavek na převod dalších peněz na účet Krajského svazu stolního tenisu nesmyslný a diskriminační, protože neví, proč by měl jeden region platit jinak než ostatní regiony. Regionální svaz stolního tenisu odevzdal v minulém roce za 40 mládežníků 2 000 Kč, tedy 50 Kč na jednoho. Podle pokynů Zpravodaje č. 2, který uvádím, měl region na kraj odevzdat pouze 40 Kč na jednoho, kraj tedy měl od

RSST Olomouc o 400 Kč více. V tomto případě se nabízí přísloví: „Za dobrotu na žebrotu“. Dále mi pan Horák objasnil soutěže Open, jedná se o neregistrované soutěže a zcela samostatné soutěže.

Tyto soutěže neřídí RSST ani KSST a tudíž do nich nemůže zasahovat. Pan Horák se odvolává na to, že obdobné soutěže se hrají i v jiných regionech a nikoho z tamních svazů ani nenapadne do těchto soutěží zasahovat.

Mimochodem, soutěže OPEN Olomouc nemají své tabulky na webových stránkách ČAST, ale někde úplně jinde - tato neznalost je u funkcionářů VV KSST zarážející.

4. Stolní tenis – sportovní odvětví

4.1. Seznámení se stolním tenisem

„Stolní tenis patří k nerozšířenějším sportovním odvětvím na světě. V Mezinárodní federaci stolního tenisu (ITTF) je sdruženo přes 150 národních asociací. Z toho vyplývá, že stolní tenis se hraje na všech kontinentech. Z původně sezonního sportu, který měl prostor pouze v zimních měsících a byl jen určitým doplňkem výslovně letním sportům, se tento sport s postupem času vyhrnil ve specifikované sportovní odvětví, které má místo v celoročním sportovním kalendáři.“⁴⁶

„Stolní tenis lze hrát v uzavřených místnostech, ať už ve velkých sportovních halách, specializovaných hernách nebo v improvizovaných amatérských podmínkách jako jsou společné místnosti domů nebo sklepy, zkrátka lze říct že tento druh sportu lze hrát tam, kde je možné vytvořit prostor 10x5 m pro postavení stolu, ale často tento prostor bývá menší.“⁴⁷

⁴⁶ HÝBNER, J., *Stolní tenis*, s. 9

⁴⁷ HÝBNER, J., *Stolní tenis*, s. 9

4.2. Historie stolního tenisu

„Jako řada jiných sportovních odvětví i stolní tenis má své kořeny v Anglii. Vznikl ve druhé polovině devatenáctého století jako společenská hra přenesením tenisu do sálového prostředí. Hrál se s pálkami z pergamenu, později dřevěnými, s gumovými nebo korkovými míčky.“⁴⁸

„První pravidla byla vydána v roce 1884. Sportovní hrou se stolní tenis stává v roce 1899, kdy angličan Gibb zavedl celuloidový míček. Začátkem dvacátého století se stolní tenis rozšířil do střední Evropy (Německo, Rakousko, Maďarsko). U nás byli prvními průkopníky této sportovní hry tenisté a šermíři. Oficiální začátek historie stolního tenisu v České republice je spojován s datem 18. března 1925, kdy byl v Praze založen Ústřední výbor ping-pongový, který sdružoval devět klubů. V roce 1926 byla založena Mezinárodní federace stolního tenisu ITTF a Česká republika patřila k zakládajícím členům.“⁴⁹

Historie stolního tenisu je úzce spojena s vývojem hracího materiálu. Od dřevěné pátky se přešlo k potahům z vroubkované gumy, revoluci přinesl vývoj houbových potahů (1952), následně došlo ke standardizaci pátky. Pátka na stolní tenis je složena z rukojeti a vlastní hrací plochy, obvykle tvoří neoddělitelný celek. Dřívější celodřevěné pátky dnes stále častěji nahrazují kompozitní pátky, které jsou obvykle složeny z několika částí nebo vrstev složených z různých typů dřeva, jako je například balsa a karbonových materiálů, které dodávají rychlost tomuto prknu.

Na hrací plochu pátky jsou dnes obvykle z obou stran nalepovány gumové (nebo gumo-plastové) povrchy. Jejich použití je omezeno pouze na povrchy schválené ITTF, která vydává tento seznam dvakrát ročně. Povrchy na opačných plochách pátky musí být barevně odlišeny - jeden musí být červený, druhý černý (to je opatření proti nečitelnosti úderů hráčů, kteří hrají z forehandu a z backhandu výrazně odlišným povrchem).

Dalším velice důležitým atributem pro hraní stolního tenisu je samotný míček.

Míček pro stolní tenis je vyroben z celuloidu, základním požadavkem na jeho vlastnosti je kulatost blízká se ideálu (šišatý míček má nepravidelný odskok), shodná tvrdost po celém povrchu a požadovaný stejnoměrný odskok při testovacím spuštění na stůl

⁴⁸ HÝBNER, J., *Stolní tenis*, s. 9

⁴⁹ HÝBNER, J., *Stolní tenis*, s. 9

z předepsané výšky. Míček bývá bílé barvy, žluté (oranžové) v případě, že se hraje na modrých stolech. Dlouhá léta byl používán míček o obvodu 38 mm, Kongres ITTD s platností od 1. 9. 2001 (v ČR zavedeno od 1. 8. 2001) stanovil povinnost celosvětově používat k mistrovským soutěžím míčky o obvodu 40 mm. Tato na pohled nepatrná změna přinesla do stolního tenisu revoluci. Míček létá pomaleji a nelze mu udělit tak vysoké rotace jako tomu bylo v minulosti. Tato změna by měla vést k delším úderovým výměnám, lepší viditelnosti míčku pro oko diváka a také k zatraktivnění hry.

Dalšími takovými revolucemi ve stolním tenise byla změna počítání setů do jedenáctého bodu (na rozdíl do jedenadvacátého bodu v minulosti) a také změna pravidel o podání, kdy byla zcela potlačena snaha hráčů zakrývat podání tělem.

4.3. Organizace stolně tenisových klubů

Sportovní kluby hrající stolní tenis na území Olomouckého kraje jsou organizovány pod hlavičkou ČAST, sídlící v našem hlavním městě. Tato organizace nezastřešuje pouze stolně tenisové kluby na území našeho kraje, ale také v ostatních krajích. Nejsilnějšími kraji což se týče výkonnosti hráčů je Moravskoslezský kraj a také Středočeský kraj kde sídlí náš dosud nejúspěšnější klub, a to již dříve zmiňované EI. Nino Praha, za který nastupují čeští reprezentanti v čele s Dmitrijem Prokopcovem a také mládežnickí reprezentanti jako bratři Obešlové nebo Tomáš Tregler. V Moravskoslezském kraji má stolní tenis již určitou tradici a z toho vyplývá i tak dobrá výkonnost tamních hráčů a klubů, za které nastupují.

Dalším poměrně výkonnostně silným krajem je Jihomoravský kraj.

System soutěží je jednoduše určený a budu se snažit jej stručně popsat.

Nejvyšší soutěží, co se na území České republiky hraje je Extraliga stolního tenisu. V jubilejním desátém ročníku této soutěže, která je vedena Asociací profesionálních klubů Česká republika (APK) se vyskytly novinky oproti minulému ročníku. Extraliga byla rozšířena na 13 týmů (z loňských dvanácti). Novým třináctým členem této soutěže se stala TJ Lokomotiva Vršovice, která splnila všechny podmínky asociace profesionálních klubů (dále APK), zejména ty hráčské.

Dalšími podmínkami jsou :

- vklad 100 000,- Kč
- složení vratné kauce 1 mil. Kč
- příslušné dokumenty klubu
- hráči odpovídající kvality

Své členství v extralize ztratila obě mužstva TTC E.N: Praha VI (družstva A i B), místo nich bude v soutěži působit B tým pražského EI Nina a také TTC region Olomouc.

Týmy hrající extraligu stolního tenisu v České republice:

- SF SKK EI Niño Praha A
- ŠKST Bratislava, s.r.o.
- KST Robot Mokré Lazce A
- Sokol Králův Dvůr
- SF EI Niño Praha B
- TJ Mittal Ostrava
- SK Satex Inter Bratislava
- SKST Charvát Baník Havířov
- TJ hrotec Hustopeče
- TTC Region Olomouc
- SKST Baník Havířov B
- DTJ Hradec Králové
- TJ Lokomotiva Vršovice Aquecon

V letošním play-off, které se bude hrát již bez obou slovenských týmů a bez „béček“, se mění herní systém. Zápas budou pouze na jednom stole (v základní části se hrálo na dvou stolech), a to do tří vítězných bodů (doposud se hrálo do 6-ti vítězných bodů). Tato změna by měla vést k zatraktivnění závěrečných utkání.

Další soutěží v tomto systému je první liga, po níž následuje druhá liga, která je rozdělena na dvě tzv. podsoutěže a dále je na řadě třetí liga, která je rozdělena na pět podsoutěží podle oblastí. Další rozčlenění soutěží je v rámci jednotlivých krajů: Olomoucký kraj má soutěže děleny na Divizi mužů a Divizi žen, pak následuje Krajský přebor 1. třídy, poté Krajský přebor 2. třídy A (kluby z Prostějovska, Olomoucka a Přerovska) a Krajský přebor 2. třídy B (kluby z Šumperska, Jesenicka a Bruntálska).

Po tomto tzv. krajském rozdělení soutěže už následují pouze regionální soutěže nebo přebory.

V Olomouckém kraji se v současné době hraje nejvyšší soutěž, která je možná na území České republiky hrát a je to Extraliga. Lokomotiva, se kterou zde hraje nově zřízený klub TTC region Olomouc, který tuto soutěž získal tou nejjednodušší metodou a to odkoupením od C týmu El Nina Praha. Tato soutěž se hraje v hanácké metropoli, v nově zřízeném centru sportu a zdraví Omega sídlícímu na adrese Legionářská 19 nedaleko od fotbalového stánku olomoucké Sigmy. Utkání celku Region Olomouc jsou hrány na prvním tenisovém kurtu. Já osobně pravidelně navštěvuji domácí utkání.

Za tento oddíl hrají hráči, kteří pocházejí ze Severní, nebo z Jižní Moravy. Dle mého názoru tito hráči nemají k hanácké metropoli žádný vztah, ale v současném stolním tenise je to trend, že pokud klub disponuje silnou finanční stránkou, může mít ty nejlepší hráče, kteří se vyskytují na území našeho státu. Jelikož na území olomouckého kraje se nenacházejí hráči takové výkonnosti, která by odpovídala kvalitám této extraligy, musí se platit hráči odjinud. Z rozhovoru s panem Tomášem Dočkalem jsem se dozvěděl, že je v blízké budoucnosti naplánováno zřízení nového modulu vedení mládeže, který by měl vychovávat v Olomouckém kraji hráče a hráčky odpovídajících kvalit.

V současné době převyšuje poptávka po mladých hráčích nabídku. Důvodem této situace může být v současné době projevující se finanční krize, která má za důsledek, že v Olomouckém kraji mládež postupně mizí. Tento úsudek mám z toho, že když si zavzpomínám na svá mladá léta, kdy jsem v 10ti letech se stolním tenisem začínal, na území Olomouckého kraje byly obrovské líhně mladých stolních tenistů jako byly kluby: HK DDM Olomouc, Sokol Neředín, Sokol Slavonín, OP Prostějov, Omya Jeseník a Sk Přerov atd. V těchto týmech byl obrovský přetlak na tréninku, kde si trenéři mohli z dětí vybírat. V současnosti je to o dost jiné. Mládež zůstala ještě v klubu DDM Olomouc a v Sokolu Neředíně, SK Přerově a také v severní části Olomouckého kraje.

5. Výchova mládeže ve stolním tenise

5.1. Systém výchovy mládeže

Mládež je velice důležitou složkou pro bezstarostný chod stolnětenisového klubu. Jedná se o jedno z kritérií, aby mohl klub hrát Krajskou soutěž. Jelikož jsou v našem kraji nastolena pravidla, která se musí dodržovat, tak týmy, které hrají krajské soutěže a nemají mládež, platí pokuty v rozmezí 800 – 1 300 Kč. Tato problematika se týká i klubu TJ Sokol Nový Svět, ve kterém v současné době hrají, a má i svůj význam v tom, že si kluby vychovávají mládež, a tak se zamezí tomu, že by v rozmezí dalších 5 let zanikly mládežnické turnaje jak regionálního, tak krajského charakteru.

Nyní se budu věnovat samotnému systému výchovy mládeže.

Práci s mládeží nemůže dělat jen tak ledakdo. Pro tuto profesi je zapotřebí získat trenérskou licenci, a ta je vydána až po absolvování trenérského kurzu, který je složen z teoretické a z praktické části. Teoretická část obsahuje seznámení s novelami pravidel stolního tenisu a také aplikované psychologie, praktická část zahrnuje fyzickou přípravu mládeže.

V klubech, ve kterých jsem do současné doby působil, byly různé způsoby vedení mládeže. V dětství jsem začínal v klubu HK DDM Olomouc, který je v našem regionu velkou líhní mladých stolních tenistů. Zde se náborů mládeže dělají každý půlrok a přijde v průměru tak 12-15 nových mladých stolních tenistů a stolních tenistek.

5.1.1. Zvláštnosti sportovní přípravy mládeže

„Ke sportovní přípravě mládeže je třeba přistupovat poněkud jinak než k tréninku dospělých sportovců. Velmi významnou rolí v tréninkovém procesu je složka výchovná. Kromě výuky mladého stolního tenisty v jím vybraném sportu se snažíme o povahové formování mladého člověka, protože stolní tenis je hra plná nervů kdo první zkazí míček apod. Vedeme jej také ke kázni, houževnatosti, pocitu zodpovědnosti a učíme jej překonávat překážky.“⁵⁰

⁵⁰ HÝBNER, J., *Stolní tenis*, s. 83

Tréninkový proces mládeže má dlouhodobý charakter. Cílem by mělo být dosažení vrcholných výkonů v dospělém věku. A to bývá často kámen úrazu, protože sportovci jsou soutěživí, chtějí vyhrávat a jejich nekritičtí rodiče své děti ve snaze proces vyhrávání urychlit nehlídají vpravo ani vlevo a ženou své dítě do rané specializace, neúměrně vysokých tréninkových objemů ve věku, kdy je organismus dítěte v bouřlivém rozvoji a potřebuje se formovat všestranně a harmonicky.

V tréninkovém procesu bývá často zahrnuta také psychologická příprava. Jejím hlavním úkolem je snižovat psychické napětí, úzkost a strach, vytvářet zdravé hráčské sebevědomí a udržovat optimální duševní a tělesný stav před vystoupením na turnaji nebo soutěži. Cílem toho je, aby bylo dosaženo situace, kdy hráč dovede uplatnit v zápase to, co získal tréninkem.

Psychická odolnost je u jednotlivých hráčů velmi rozdílná. Jsou typy hráčů, kteří se umí v zápasech vypnout k nadšenému výkonu až nad hranici své skutečné výkonnosti, ale existují také typy, které v tréninku udivují excelentními údery a v zápasech nejsou schopni vyřešit úspěšně banální herní situaci. Z toho vyplývají dva pojmy psychická stabilita a psychická labilita, každý trenér bude vyhledávat do svého družstva hráče, kteří jsou soutěžními typy a mají vítěznou povahu.

Obvykle bývají nejtěžší na psychiku člověka utkání, v nichž o něco jde. Jedná se o utkání, ve kterých jde například o postup, sestup, medaile, finanční odměny nebo o příští angažmá. Platí pravidlo, že kdo se umí v takové situaci představit v dobrém světle, případně překonat sám sebe a zahrát nad svou úroveň, má jistě předpoklady stát se úspěšným sportovcem.

5.2. Psychická příprava sportovců

V této kapitole se také zmíním, jak se regulují aktuální psychické stavy ve stolním tenise.

Jedná se o stavy předstartovní, startovní a poststartovní, které mají různou dobu trvání a každý hráč je prožívá jiným způsobem:

- startovní horečka – jedná se o extrémní stav, o nadměrnou aktivaci organismu hráče. Projevuje se pocením, vzrušením, nepokojem, tlakem v hrdle, trhavými pohyby. Hráč si je příliš vědom důležitosti zápasu, má strach ze selhání, z neúspěchu. Tento negativní stav se reguluje odváděním pozorností – poslechem hudby, důkladným rozcvičením nebo masáží.

- startovní apatie – jedná se o opačný extrém, aktivační úroveň je nízká, hráč je odevzdaný, nastupuje do zápasu s tím, že ho prohraje, což se v konečném součtu celého dění zápasu nemusí uskutečnit. Reguluje se to vyhecováním hráče k výkonu, zdůrazněním důležitosti výsledku pro zbytek družstva a dobrá je i zvýšená pohybová aktivita.

- optimální připravenost k výkonu – jedná se o stav, do kterého se snažíme sportovce dostat. Je mírně vzrušený, na utkání se těší, hýří zdravým sebevědomím. Dostat hráče do stavu optimální připravenosti je jedním z těžkých úkolů trenéra. Můj osobní recept jak hráče dostávám do tohoto stavu je cca 10-ti minutový strečink, poté následuje sedmi minutové rozehrání a pak udílím taktické rady, jelikož většinu současných mládežnických hráčů jsem měl možnost sledovat a zjistit jejich slabé a silné stránky. Důležité jsou předzápasové pohovory mezi hráčem a trenérem, jež jsou vedeny v obou směrech – umět i naslouchat. Dohodnou se na gestech a signálech, které pak sportovce ženou k maximálnímu výkonu. Nezastupitelnou roli hraje v tomto ohledu také humor, který pomáhá shazovat břímě odpovědnosti za výsledek a vytváří příznivou atmosféru.

Aby se z dítěte stal úspěšný stolní tenista nestačí být pouze psychicky odolný již výše zmíněným vlivům, ale také hodně záleží na talentu a samotné snaze dítěte.

5.3. Výběr talentů

Napadá mě v tomto ohledu otázka, jak se pozná stolně tenisový talent?

„Tuto otázku si opakovaně kladou trenéři stolního tenisu. Avšak sportovní praxe ukazuje, které pohybové schopnosti a které další vlastnosti jsou pro budoucího stolního tenistu potřebné. V první řadě je pro hru rychlých výměn úderů nutné, aby hráč měl

rychlou zrakovou reakci a i bezprostředně navazující pohybovou reakci. V tomto případě je často slýchávané slovo postřeh, což je rychlá reakce na podnět. Zareagování na herní situaci je ale jen prvním krokem, pokud hráč po míčku jen hodí očima a nohy zůstanou stát na místě, není seberechlejší zraková reakce k ničemu. Je tudíž zapotřebí mít rychlé nohy, které tvoří 50% procent úspěchu, dokonce možná je těch procent více. Elastický pohyb v hracím prostoru se správným postavením na každý jednotlivý úder je další dominantní vlastností důležitou pro růst sportovní výkonnosti stolních tenistů. Pracovitost, schopnost odpozorovat a naučit se progresivní herní prvky jsou další střípky do mozaiky výborného stolního tenisty budoucnosti.⁵¹

5.3.1. Hlediska výběru talentů

Při výběru talentů je třeba zohlednit více hledisek, která ovlivňují předpoklady k pozdějšímu dosažení vysoké sportovní výkonnosti. Zmiňuji v této souvislosti komplexnost výběru. Zkoumanými hledisky jsou:

- Výkonnostní – tělesná výkonnost zjištěná testy, speciální výsledky v soutěžích (ve vyšších stupních výběru).
- Zdravotní – dobrý zdravotní stav dává předpoklady k absolvování náročných tréninkových zátěží.
- Genetické – příslušníci sportovních rodin mají předpoklady pokračovat v tradici.
- Morfologické – urostlý hráč s příznivými pákami (délka paží) bude mít usnadněno operování v hracím prostoru.
- Psychologické – zkoumají se charakterové vlastnosti, psychická odolnost, sebeovládání, tréninková morálka.
- Sociologické – rodinné poměry, vzdálenost bydliště od hery, ostatní zájmy, vliv zatížení studiem.
- Pedagogické – ve vyšších stupních výběru, trenér vyslovuje prognózu dalšího vývoje na základě pozorování po dobu 1 – 2 roků.
- Procesu učení – schopnost vnímání, stupeň tvořivosti.

⁵¹ Srov. HÝBNER, J., *Stolní tenis*, s. 86

5.4. Etapy výběru talentů

„Samotný výběr talentů se nesmí chápat jako jednorázová záležitost související s přijímáním nových hráčů do základní etapy sportovní přípravy, do sportovního klubu. Naopak, výběr je záležitostí dlouhodobou, permanentní, probíhá na rozdílných stupních, v rozdílných etapách vývoje hráče. V základním dělení je výběr talentů pětistupňový:

- Spontánní (přirozený) výběr – mimo organizovanou sportovní činnost, uplatňování bezděčných zájmů o určitou pohybovou činnost (např. u sousedů hrají stolní tenis, zkusím to také).
- Empirický výběr – učitel tělesné výchovy zjistí ve škole, že žák má schopnosti pro stolní tenis, a pošle jej reprezentovat školu.
- Základní odborný komplexní výběr – do sportovních oddílů stolního tenisu, na základě objektivních metod (testů) pod dohledem odborníků (trenérů)
- Specializovaný odborný komplexní výběr - do vyšších forem sportovní přípravy (sportovních center mládeže - SCM), na základě dlouhodobého sledování výkonnosti, výběr provádějí vysoce kvalifikovaní trenéři center.
- Výběr do reprezentačních družstev – pro mimořádně talentované jednotlivce, výběr dělají na základě dlouhodobého pozorování reprezentační trenéři jednotlivých věkových kategorií.⁵²

6. Struktura tréninkové jednotky

6.1. Model tréninku mládeže ve stolním tenise

K tomu abychom mohli vychovat špičkové stolní tenisty, potřebujeme dle mého názoru tyto základní podmínky:

⁵² HÝBNER, J., *Stolní tenis*, s. 90

1. Hernu pro stolní tenis – ideální stav je stálá herna.
2. Talentované jedince.
3. Materiální a technické vybavení.
4. Odpovídající sparing – stejná výkonnost nebo – vyšší výkonnost.
5. Účast na odpovídajících soutěžích podle výkonnosti (družstev i jednotlivců).
6. Trenéra, který zajišťuje odpovídající, kvalitní tréninkový cyklus – proces.
7. Sociální zázemí – zkušení činovníci klubu, podpora rodičů, finanční zázemí a videotechnika.

Tento souhrn všech podmínek je nezbytný k tomu, aby každý špičkový sportovní klub mohl fungovat a je také základním kamenem pro úspěšné působení v našem sportu. Z tohoto zjištění vyplývá, že neexistují žádné zázračné tréninkové metody nebo kombinace, které nám pomohou vychovat špičkového stolního tenistu. Pouze přítomnost většiny výše uvedených faktorů nám pomůže vychovat mládež, společně s kvalitním tréninkovým procesem, který vede ke zvyšování sportovní výkonnosti svěřenců.

6.2. Tréninková jednotka

V této části své bakalářské práce budu uvádět nejvíce praktikované kombinace v tréninkovém procesu mládeže a také rozcvičení před tréninkovou jednotkou.

Každá tréninková jednotka se dá rozdělit na čtyři základní části:

1. Úvodní část (5 - 10 minut) – každý trénink by měl začít organizovaně, není zapotřebí dělat nástup a podávat hlášení, stačí pouze soustředit sportovce do hloučku, udělat si prezentaci sportovců a seznámit je s programem tréninku. Smyslem této části je sportovce myšlenkově odpoutat od předcházejících činností a připravit je na to, co je v nejbližších desítkách minut čeká.
2. Přípravná část (20 - 30 minut) – úkolem této části tréninkové jednotky je připravit organismus hráčů na následující zátěž, rozehrát tělo, prokrvit klouby a svalstvo, čímž se snižuje možnost zranění. Tuto část dělíme na rozcvičení všeobecné a speciální:

a) Všeobecné rozcvičení - začíná obvykle rozběháním, pokračuje gymnastickou rozcvičkou, strečinkem a vrcholí simulováním úderové techniky. Do rozbíhávání, které trvá zhruba do 5 minut, se vkládají specifické techniky běhu, jako cval stranou, běh pozpátku, skákání po jedné noze, skákání snožmo, skipink (běh s vysokým zvedáním kolen), cupitavý běh (frekvenční drobné krůčky), vkládané krátké sprinty v určeném úseku (například na delší straně tělocvičny nebo na akustický signál). Při rozcvičování se postupuje od hlavy směrem dolů, jednotlivé cviky se provádějí tahem s výdrží v krajních polohách (lepší než hmity) a na závěr se zařazují poskoky v různých variantách na procvičení vnitřních orgánů. Protahení svalstva při strečinku je zaměřeno na partie, které stolní tenisté nejvíce zatěžují – lýtko, stehno, hrající paže, zápěstí. Na závěr všeobecného rozcvičení se zařazují imitační cvičení úderové techniky, většinou série naznačených úderů forhendem i bekhendem za příslušného pohybu nohou a rotačních pohybů těla.

b) Speciální rozcvičení – nejedná se o nic jiného, než rozehrání u stolu. Začíná se obvykle kontradrajvy, po nich se přechází k topspinové hře. Zásadou rozehrání je udržet odpovídající intenzitu tréninkové práce, aby se předcházející pohybová činnost při všeobecném rozcvičení neminula účinkem. Proto je chybou rozehrávat se staticky – jen diagonálně z pálky na pátku, správné je zapojit i práci nohou a těla, a to i při nepatrném rozptylu hráčů.

3. Hlavní část (80 - 120 minut) – obsahuje hlavní úkoly tréninkové jednotky. V hlavním soutěžním období převažují tréninkové jednotky se zaměřením na zdokonalování hráčské techniky a taktiky, zejména formou herních kombinací a cvičných setů. V přípravném období převažují tréninkové jednotky se zaměřením na rozvoj pohybových schopností, zlepšování fyzické kondice, v úderové technice je to prostor pro nácvik nových úderů a opravy chyb v technice. Cvičení rychlostního charakteru zařazujeme vždy na začátek hlavní části tréninkové jednotky, cvičení vytrvalostní na její konec. Tréninková jednotka má ve své hlavní části intenzitu tréninkové práce na úrovni maxima. Aby se tohoto maxima dosáhlo vícekrát a efekt tréninku byl vyšší, střídají se v herních kombinacích cvičení tak, že jeden hráč pracuje v maximální intenzitě (např. topspinuje z celé šíře hracího prostoru), druhý hráč má zátěž sníženou (blokuje na jedné polovině stolu). Tento časový úsek může být různě dlouhý, takže někteří trenéři volí intervaly změn 5 minut (můj případ), ale za tu dobu si

nestačí hráč ani pořádně zatrénovat. Běžné intervaly střídání jsou 10 nebo 15 minut s drobnými úpravami úkolu, na rozdíl od nás Číňané dokážou jednu kombinaci hrát i půl hodiny v kuse. Pak se úkoly vymění, na maximální intenzitu přechází druhý hráč, ten první má zátěž sniženou a může se zregenerovat, aby v další sérii mohl znovu tvrdě pracovat. Pokud by oba hráči měli současně nasazenou maximální zátěž, trvalo by vyvrcholení tréninku 15 – 20 minut, při rozložení se dá vysoká intenzita udržet celou hodinu i déle.

4. Závěrečná část (15 - 20 minut) – trénink by měl končit plnou zátěží, plynule by se měl organismus hráče dostat do klidu. Proto se na závěr tréninku zařazují jednodušší kombinace střední intenzity nebo nácvik podání a úplně nakonec kompenzační cvičení. Dochází ke stručnému zhodnocení celého tréninku a informacím o tréninku příštím.

6.3. Herní kombinace

Podle skladby tréninkové jednotky a zařazení herních kombinací je můžeme odlišit a rozdělit dle základního dělení:

- I. Zdokonalení již naučených herních prvků a úderové techniky.
- II. Učení se často nových progresivních prvků ve hře a jejich stabilizace

Další dělení:

- a) Uzavřené herní kombinace – pravidelné.
- b) Otevřené herní kombinace – pravidelné.
- c) Kombinace polonepravidelné - uzavřené s opakováním - otevřené.
- d) Kombinace nepravidelné.
- e) Kombinace pro posílení servisu, příjmu, popřípadě rozehrání prvního topspinu.

Hlavními zásadami všech kombinací, které budu dále podrobněji popisovat je obsáhnout celou plochu stolu a využívat všechny možné směry a změny v pohybu. Ve hře dbáme na úspěšnost provedení, platí zde pedagogická zásada – přistupujeme od jednodušších kombinací k těm více složitým.

Vysvětlivky ke kombinacím:

F forhend

B bekhend

FT forhendový topspin

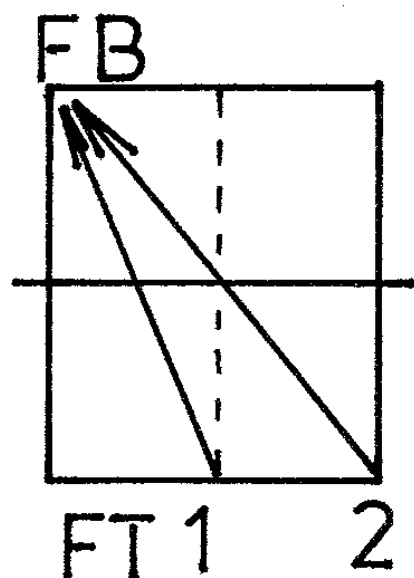
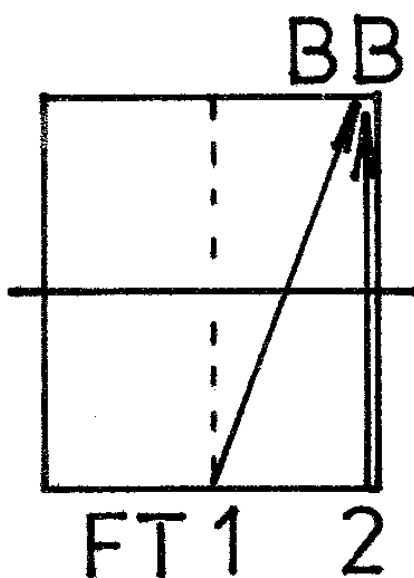
BT bekhendový topspin

BD bekhendový drajv

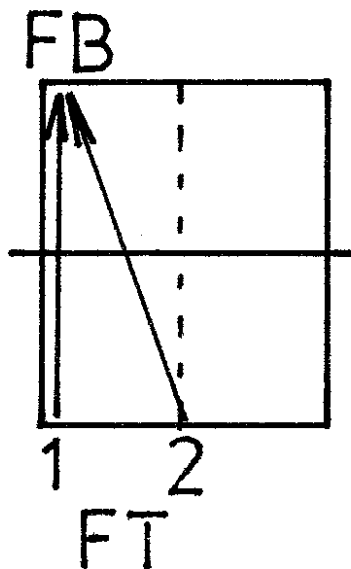
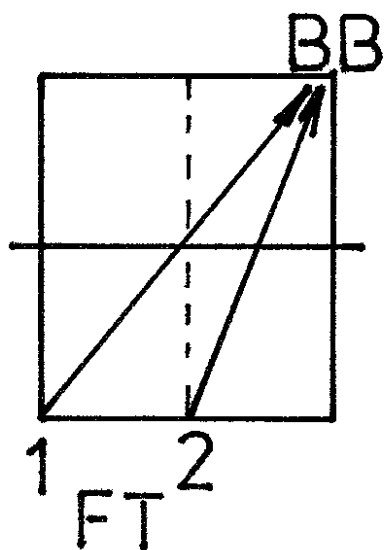
6.3.1. Uzavřené herní kombinace – pravidelné

- Jedná se o stále se opakující strukturu pohybu, o její mechanické opakování v pravidelném rytmu a umístění. Celé cvičení je zaměřeno na maximální jistotu provedení. Dbáme na čistotu provedení jednotlivých úderů i pohybu dolních končetin. Tyto kombinace by měly končit vítězným úderem aktivního hráče v libovolný moment (je stanovený předem limit 5-6 úderů).

- a) Aktivní hráč hraje (FT) ze středu stolu a forhendového rohu stolu proti (B) bloku soupeře. Druhá verze – proti (F) bloku soupeře.

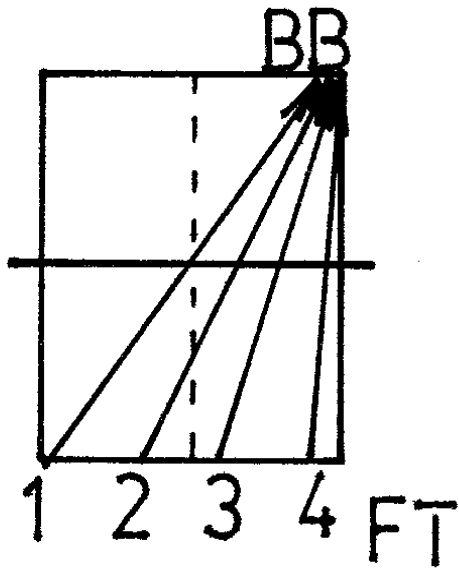

- b) Aktivní hráč hraje FT z bekhendového rohu a středu stolu proti (B) bloku soupeře. Druhá verze – proti (F) bloku soupeře

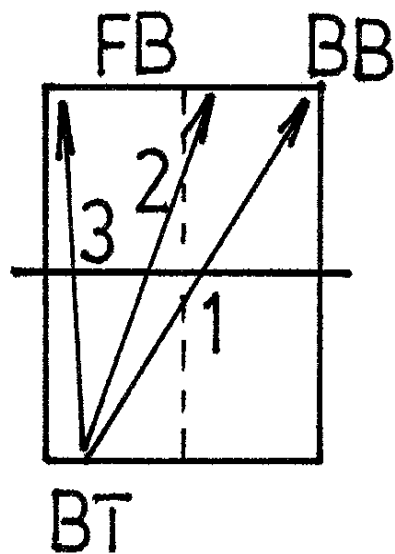

Obě cvičení lze taky zkombinovat a hrát střídavě oba údery FT do bekhendu a forhendu – 2x (B) blok a 2x (F) blok.

- c) Aktivní hráč hraje FT s postupným sklápěním po celé šířce stolu. Lze zase blokovat F i B blokem.

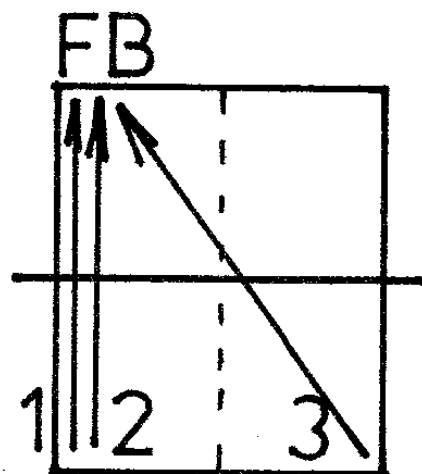
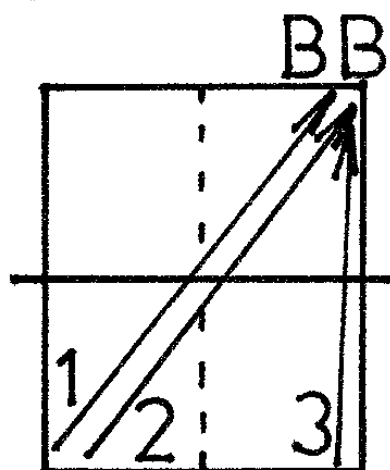

d) Aktivní hráč hraje BT – pravidelně ve třech směrech.

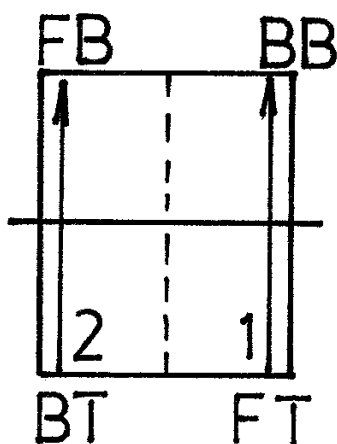
e) Hráč provádí tzv. „televizní kombinaci“ :

- „malá“ – prohoz na střed stolu
- „velká“ – prostor do F rohu stolu, opět je možné hrát proti (B) i (F) bloku.

1. BT – oběhnutí
2. FT
3. FT

f) Hráč hraje jedenkrát F úder a jedenkrát B úder – paralelně.

U těchto pravidelných kombinací lze nekonečně mnohokrát měnit počty úderů a jejich umístění. Rozhoduje jistota a čistota provedení úderů. Hráč se může předem připravit na další úder a je známé další pokračování v návaznosti na pohyb dolních končetin v hracím prostoru.

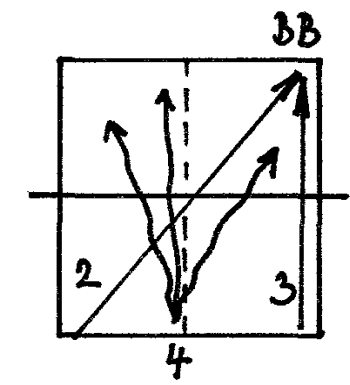
Velmi důležitý je přesun a příprava pro další úder bez zbytečných pohybů (často dochází k „přepadávání“) a dále se klade důraz na zatížení správné dolní končetiny – u praváků pravá noha před započítím každého úderu.

6.3.2. Otevřené herní kombinace – pravidelné

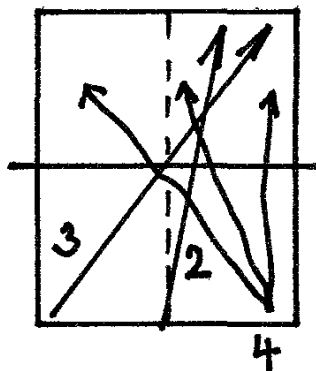
Touto kombinací se rozumí, že část úderů se provádí na předem stanovený počet a umístění a v určitý moment aktivní hráč volí dle postavení soupeře v prostoru nejvhodnější umístění pro získání bodu. Protihráč se snaží o další pokračování akce a dohrání míčku.

Příklady těchto kombinací:

- 1) Podání krátké spodem - příjem.
- 2) Rozehrávka BT proti B bloku.
- 3) FT do B bloku.
- 4) FT ze středu po celém stole libovolně.

- 1) Podání krátké - bez spodní rotace.
- 2) Rozehrávka FT pod křídlo (prostor mezi hrající rukou a tělem).
- 3) BD do B bloku.
- 4) FT po celém stole.

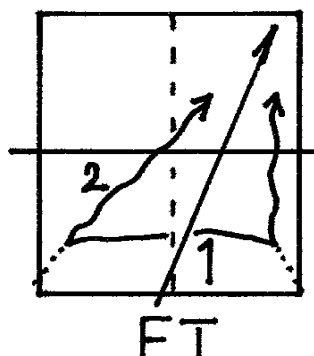

Můžeme měnit umístění příjmu, umístění rozehrávky a bloku, hrát více paralelně nebo křížem.

6.3.3. Kombinace polonepravidelné – uzavřené

Jak už název napovídá, jedná se o střídavé zahrání do určeného prostoru na stole a vždy o jeden úder zahrany libovolně po celé ploše stolu.

1. Blokující hráč hraje: 1x na střed stolu
1x libovolně

2. Blokující hráč hraje: 1x do F rohu
1x libovolně

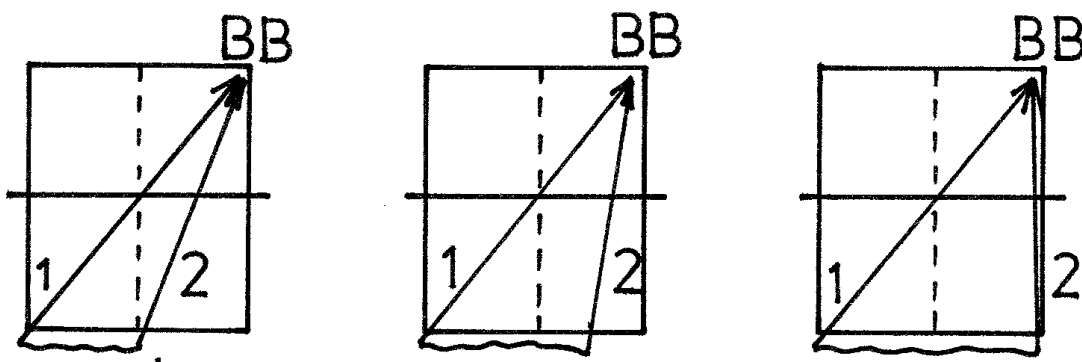
3. Blokující hráč hraje: 1x do B rohu stolu
1x libovolně
4. Blokující hráč hraje vždy dvakrát po sobě jdoucí údery do stejného místa. Jinak využívá celou šíři stolu.
Opět lze hrát jak do B tak do F bloku.

Otevřená varianta tohoto cvičení spočívá v tom, že po odehrání určitého počtu úderů zahraje aktivní hráč libovolně umístěný úder po celém stole.

6.3.4. Kombinace nepravidelné

Nevýhodou těchto kombinací je to, že tyto kombinace mohou být praktikovány pouze u velmi vyspělých hráčů. Nemá význam, jestliže výměna skončí po druhém až třetím úderu. Je možné určit blokování:

- a) Pouze na $\frac{1}{2}$ polovině stolu.
- b) Na třetině stolu.
- c) Na celou šířku stolu.

Opět velmi záleží na kvalitě a schopnosti blokujícího hráče. Ten musí hrát motivujícím způsobem a udržet aktivního hráče ve snaze pokračovat ve hře. Minimální počet

zahraných úderů je mezi 5-6ti údery a je nutné vyzvat aktivní hráče, aby se snažili o zakončení.

6.3.5. Kombinace pro posílení servisu, příjmu

Podávající hráč musí umět adekvátním způsobem pokračovat v návaznosti dle zahraného druhu podání, je nutné respektovat fyzikální zákonitosti. Chybou je po bočním, popřípadě horním servisu, schovat raketu pod stůl. Naopak po zahrnutí ostré spodní rotace je nutné pokračovat a vést raketu zpod stolu směrem nahoru a dopředu.

7. Finanční stránka provozu stolně tenisového klubu

7.1. Možnosti financování

Když stolní tenis na našem území začínal, tak veškeré finance si musel oddíl zajistit sám.

Dřívější financování oddílu ukážu na příkladu už zaniklého oddílu Sokolu Horka na Moravě, do kterého se finance dostávaly z akcí kulturního rázu, jako byly a do současné doby jsou plesy, odpolední čaje a také zábavy pro mládež nebo karnevalové plesy. Tyto finance se ukládaly na společný účet dvou oddílů tance a stolního tenisu, na začátku dalšího roku se celkový obnos na účtu přerozdělil dle dřívější úmluvy mezi oddíly. Například 60% dostal tanec a zbylých 40% získal stolní tenis.

Další možností financování v minulosti byly dotace velmi nízké z ČSTV, což v konečném důsledku nedostačovalo k pokrytí nákladů chodu oddílu. Dále se jednalo o dotace z vedení Československé obce Sokolské a nezbytnými zdroji financování byly a také jsou vlastní příspěvky a evidenční oddílové příspěvky.

V současné době se finance na chod klubu, či oddílu získávají formou dotací od ČSTV a nejvýznamnější položkou v rozpočtu klubu je sponzoring od obcí, krajů nebo specifických grantových agentur.

7.2. Sponzoring

V další části mé práce se budu zabývat sponzorováním, reciprocitou vztahu a také jaký je přístup firem v České republice ke sponzorování.

Sponzorování představuje významný specifický prostředek pro zabezpečení dostatečných finančních zdrojů, sloužících k realizaci zejména kulturních, vědeckých, charitativních a dalších aktivit v různých sférách života společnosti. V tomto směru nečiní výjimku ani tělovýchovné, sportovní a turistické organizace, spolky, kluby, avšak i jednotlivci, usilující o získání finančních prostředků pro svou mnohočetnou a rozsáhlou činnost. To je nepochybně hlavní důvod toho, že sponzorování přes řadu dočasných problémů, prochází dynamickým vývojem také ve vztahu k oblasti sportu.

Sponzorování se stává stále výraznější součástí činnosti jednotlivých subjektů v oblasti sportu. K objasnění tohoto pojmu uvádí Čáslavová ve své publikaci několik definic autorů zabývajících se touto problematikou.

Bruhn, M., Mussler, M : „Sponzorování lze definovat jako připravenost finančních a materiálních prostředků nebo služeb ze strany podniků, které jsou přidělovány osobám a organizacím působícím ve sportu, kultuře a v sociálních oblastí s cílem dosáhnout podnikových marketingových a komunikačních cílů. Jedná se o specifickou formu partnerství, ve které sponzor a sponzorovaný dosahují svých cílů s pomocí druhého. Vstup do partnerství je vyjádřen sponzorováním, kde jsou smluvně regulovány výkony obou stran.“⁵³

Mullin, J.,Hardy, S., Sutton, W., A.: „Termín sponzorování se využívá k získání práv přičleněných nebo přímo spojovaných s produktem nebo akcí s cílem získat užitek z tohoto spojení. Sponzor pak používá tento vztah k dosažení svých propagačních cílů nebo k podpoře širších marketingových cílů. Práva získaná z tohoto vztahu mohou zahrnovat maloobchodní příležitosti, koupi práva na užití jména ve vysílacích časech nebo programu hospitanty“⁵⁴

⁵³ ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 190

⁵⁴ ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 190

„Sponzorské smlouvy mohou zahrnovat následující provize a užítky:

- Právo používat logo, jméno, obchodní značku a grafickou prezentaci označující spojení s produktem nebo akcí. Tato práva mohou být využívána v reklamě, propagaci, publicitě nebo jiné komunikační aktivitě používané kupujícími.
- Právo na exkluzivní spojení s produktem nebo kategorií služeb.
- Právo na spojení jména s akcí nebo zařízením.
- Právo používat různá označení ve spojení s produktem, akcí, jako např. generální sponzor, oficiální dodavatel nebo oficiální produkt.
- Právo na služby (využívat produkt nebo na exkluzivní užití produktu) nebo právo využívat koupený produkt nebo službu ve spojení s akcí nebo zařízením.
- Právo řídit obvyklé propagační aktivity jako jsou soutěže, reklamní kampaň, nebo prodejní aktivity ve spojení se sponzorskou smlouvou.⁵⁵

7.2.1. Formy sponzorování

A. Sponzorování jednotlivých sportovců

„Tato forma je nejvíce rozšířena ve vrcholném sportu. Osobnosti sportovců jsou zároveň gestory kvality a úspěchů aktuálních výrobků či služeb podnikatele, resp. podniku. Sponzorská smlouva obsahuje vedle práva provádět reklamu za pomoci vyobrazení sportovce na svých produktech, většinou i jiná opatření na podporu prodeje, např. autogramiády, akce pro spotřebitele, hry o zisk, předvádění výrobků apod. Sportovec dostává na druhé straně vedle finančních podpor často i další materiální pomoc, jako sportovní oblečení, náčiní nebo vozidlo atd.“⁵⁶

⁵⁵ ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 190-191

⁵⁶ ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 201

B. Sponzorování sportovních týmů

„Uvedená forma sponzorování dnes u nás hojně přešla i do výkonnostního sportu a sportu pro všechny. Sponzor poskytuje zejména finance, sportovní vybavení, ubytovací služby, dopravu, automobily. Sponzorovaný tým nabízí především reklamu na dresu, reklamu prostřednictvím inzerátu, opatření na podporu prodeje – autogramiády apod., jako u jednotlivého sportovce.“⁵⁷

C. Sponzorování sportovních akcí

„U tohoto typu sponzorování výrazně stoupají možnosti, které lze nabídnout sponzorovi: zejména je využívána plejáda reklamních možností od programového sešitu, vstupenek, reklamy o přestávkách až po uvádění titulu hlavní sponzor akce. Nabídka může být podložena různými manažerskými náměty (např. akce V.I.P. speciální propagace dle priorit obchodní, resp. Výrobní orientace sponzora apod.). Návrhy všech protivýkonů ze strany uchazeče o sponzorování bývají obvykle konkretizovány a doloženy v tzv. sponzorských balíčcích.“⁵⁸

D. Sponzorování sportovních klubů

„Tato forma sponzorování přináší nejširší možnosti z hlediska činností, které lze nabídnout sponzorovi. Tím, že např. sportovní klub disponuje jak sportovci, sportovními družstvy, svými profesionálními odděleními, pořádá sportovní akce atd., jde širší nabízených protivýkonů do velkého rozmezí. V první řadě může klub nabídnout produkty, které vznikají prostřednictvím jeho sportovní činnosti: nabídky různých tělovýchovných služeb, sportovních akcí (např. mistrovské soutěže), rozličné druhy činností (např. rehabilitace) a zvláštní akce (např. soustředění). Dále pak je třeba vyjasnit, jaké má další nabídky, které se nevztahují přímo ke sportu – např. zprostředkovatelské služby, ubytovací služby, provoz cestovní kanceláře atd.“⁵⁹

⁵⁷ ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 201

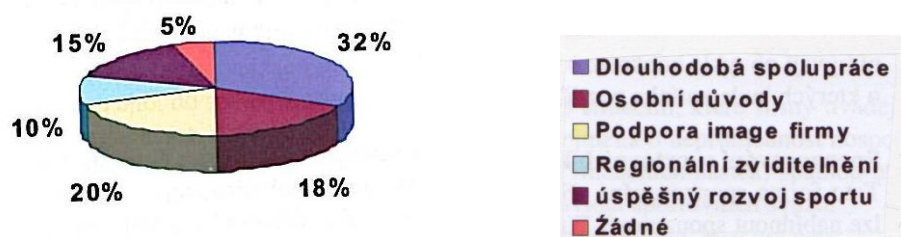
⁵⁸ ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 201

⁵⁹ ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 201

E. Sponzorování ligových soutěží

„V posledních pěti letech využívají velké firmy možnosti stát se partnerem ligových soutěží. V ČR tato situace dominuje především ve fotbale a ledním hokeji. Firmy, které představují partnery, mají svá firemní označení v názvu soutěže (např. Gambrinus liga) a využívají multifunkční prezentace (především reklama a public relation) na všech stadionech klubů zúčastněných v soutěži s dopadem na přímého diváka, tak i veřejnost sledující massmédiá.“⁶⁰

Obrázek 2 - Důvody firem pro využívání sponzorování týmu

7.3. Marketingový průzkum doktorky Čáslavové

7.3.1. Přístup firem ke sponzorování

Jaký je přístup firem ke sponzorování a podpoře sportu v ČR?

Doktorka Čáslavová uvádí, že na tuhle otázku by mohla odpovědět hypoteticky, že ne tak jednoznačný ve smyslu marketingové činnosti. Podklady k tomuto tvrzení získala z desetiletého působení v trenérské škole Fakulty tělesné výchovy a sportu UK v Praze, kde každodenní řešení problémů z oblasti sponzorování spolu s trenéry jednotlivých sportovních klubů a oddílů přineslo i jiné zkušenosti. Proto provedli

⁶⁰ ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 201

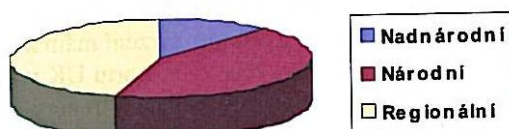
marketingový průzkum v roce 2000, orientovaný na důvody a postoje firem ke sponzorování sportu.⁶¹

Do vzorku zařadili asi 100 firem. 18 z nich spolupráci vysloveně odmítlo, tudíž byli nuceni pracovat pouze s 82 firmami. Do tohoto vzorku zařadili pouze ty firmy, u kterých věděli, že sponzorují sport (příklad Coca-Cola, Česká pojišťovna, Pražské pivovary, atd.) a firmy, které zvolili náhodně. Firmy rozdělili podle velikosti (měřeno počtem zaměstnanců), podle oboru podnikání a také dle územní působnosti.⁶²

Obrázek 3 - Rozdělení firem podle jejich velikosti

Obrázek 4 - Rozdělení firem podle územní působnosti

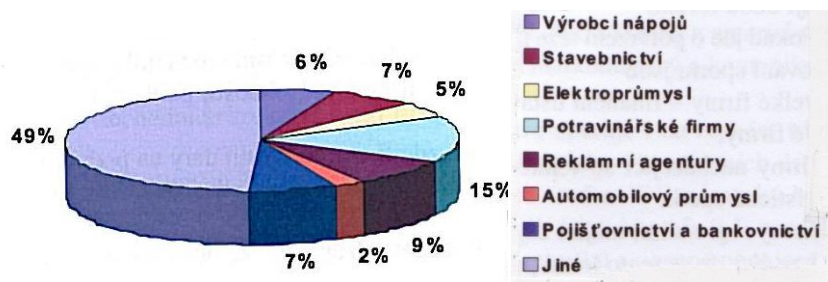

Zdroj: Čáslavová, E., Management a marketing sportu, s. 194

⁶¹ Srov. ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 193

⁶² Srov. ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, s. 193

Obrázek 5 - Rozdělení firem z hlediska oboru podnikání

Zdroj: Čáslavová, E., Management a marketing sportu, s. 194

Velikost firem neměla vliv na to, zda firmy poskytují dary na podporu sportu nebo využívají reklamu. Je však fakt, a to ten, že velké nadnárodní firmy více využívají obou forem.

7.3.2. Cíle průzkumu

Cíle marketingového průzkumu byly následující:

- Jaké firmy podporují sport.
- Z jakých konkrétních důvodů jsou firmy ochotny dávat své prostředky do sportu.
- Co je od této činnosti odrazuje.
- Do jakých druhů sportu směřují své prostředky.
- Jaké formy sponzorování volí.
- Jaké důvody jsou pro preferenci určité formy sponzorování.

7.3.3. Získané výsledky

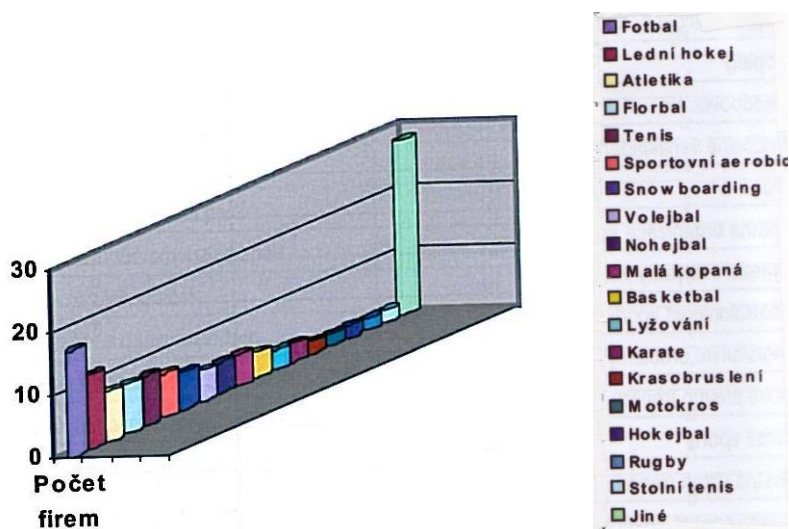
Sport v České republice podporují především potravinářské firmy, zvláště výrobci nápojů, stavební firmy, firmy pracující v elektroprůmyslu, automobilovém průmyslu, banky a pojišťovny. To se shodovalo s evropským trendem. Zvláštností ve výzkumu bylo, že sport podporují i reklamní agentury, což se vymyká evropskému trendu.

Výhody pro firmy:

- zviditelnění firmy
- získávání potenciálních zákazníků
- podpora image firmy
- spojení značky s daným sportem

Pořadí důvodů u sponzorování je tvořeno podle četností. U sponzorování, jako obchodní činnosti zejména s reklamou, je zarážející, že hrají prioritní roli osobní důvody. Naopak dominujícímu kritériu popularitě sportu neodpovídá nízko ohodnocená současná atraktivnost sportu. Také nízko hodnocené úspěchy týmu neodpovídají sponzorování týmu jako nejčastěji uváděné formě. U podpory sportu formou daru odpočitatelného ze základu daně je velmi nízko hodnocena motivace snížením daňového základu, s čímž se výrazně počítalo při zavedení tohoto typu donátorství.⁶³

Obrázek 6 - Pořadí sportů podporovaných firmami

Zdroj: ČÁSLAVOVÁ, E., Management a marketing sportu, s. 198

⁶³ Srov. ČÁSLAVOVÁ, E., Management a marketing sportu, s. 196-197

8. Společenská odpovědnost firem

„Společenská odpovědnost firem (SOF; anglicky Corporate Social Responsibility - CSR) se stává nezbytnou součástí strategického plánování každé firmy, a to ne pouze v zahraničí, ale i v České republice.

Jaké oblasti vlastně zachycuje? Jaká je situace v zahraničí a u nás? A jaké příklady realizace projektů SOF lze v České republice najít?

To vše jsou otázky, na které jsme se snažili hledat odpovědi a reakce odborníků. Každý z nich přistupoval k tématu z jiného úhlu, každý se zabýval jinými specifiky a často je možné si všimnout i různé terminologie a odlišného vnímání SOF vůbec. Naším cílem bylo ukázat jednotlivé oblasti SOF, škálu možnosti i konkrétní příklady, které definují výhody tohoto konceptu a poskytnout argumenty pro jeho širší implementaci u nás.

Společenská odpovědnost zasahuje do všech oblastí působení firmy. Zabývá se prostředím firmy, kvalitou života jejich zaměstnanců a zákazníků, vztahy s partnery ziskovými i neziskovými. Společenská odpovědnost a její principy jsou určeny zejména pro firmy, které chtějí ve své komunitě žít trvale a které chtějí být dobrými partnery a „sousedy“. Spolupráce sdružení AISIS a Fóra dárců při přípravě publikace byla přínosná zejména proto, že AISIS má dlouholeté zkušenosti s realizací SOF (CSR) projektů pro firemní partnery a Fórum dárců sdružuje firmy, které se ve veřejně prospěšných projektech angažují.

Jsme přesvědčeni, že společenská odpovědnost dává činnosti firem novou, hlubší dimenzi. Společně pracujeme na tom, aby společensky odpovědných projektů a aktivit bylo u nás čím dál tím více.“⁶⁴

8.1. SOF a neziskové organizace

„Společenská odpovědnost firem je souhrnem metod a přístupů a je třeba se na její roli v každé společnosti dívat individuálně a zohledňovat různé potřeby a strategie jednotlivých firem. Forma a rozsah společenské odpovědnosti firem však

⁶⁴ Kolektiv autorů, *Napříč SOF*, s. 7

také odráží externí prostředí, ve kterém firmy pracují, což se komplexně dotýká všech sektorů – vedle komerčního je to sektor veřejný a neziskový.

Společenská odpovědnost firem je koncept primárně zdůrazňující dodržování hodnot na business úrovni – vůči zaměstnancům, dodavatelům a odběratelům atp. a vůči prostředí, kde firmy působí a které svou činností ovlivňují - životnímu prostředí, lidem a organizacím v komunitě. Právě orientace na hodnotovou stránku činnosti je to, čím koncept společenské odpovědnosti spojuje firmy a neziskové organizace. Neziskové organizace z povahy věci primárně generují hodnoty a jejich poslání je tzv. value driven.⁶⁵

8.2. SOF a prostředí

„Společenská angažovanost firem a programy CSR jsou stále více uznávány jako progresivní způsob napojení komerční sféry na společnost. Firmy realizují nejrůznější projekty od viditelných a populárních - zejména projekty v rámci firemní filantropie, jejichž zaměření je sice užší než CSR, napojení na veřejnost je však velice silné - až po „běžné“ začlenění principů odpovědnosti do sociálních programů pro zaměstnance. Pro komerční subjekty v zahraničí je běžné, že o svých CSR a filantropických aktivitách informují všemi možnými způsoby. Bývá dobrým zvykem, že jednou z referencí na danou firmu jsou informace, jak pomáhá, s jakými tématy se spojuje, a jednoduše zda se chová slušně. O CSR aktivity se zajímají jak firemní partneři, kteří například odebírají zboží pouze od firem, které dodržují základní principy odpovědnosti, nebo zákazníci, stát a samozřejmě neziskové organizace, které často spolu s firmami CSR projekty realizují. CSR podléhá makrozměnám stejně jako ostatní činnosti firem. Jde zejména o procesy v oblasti globalizace trhu a kapitálu v nadnárodních společnostech, ale také politická a ekonomická nejistota ve světě. Zákazníci i veřejnost obecně se dříve zajímali pouze o to, co daná firma dělá ve svém okolí. Dnes s příchodem globálních společností se lidé více zajímají o to, co jejich firma dělá i v ostatních zemích, kde působí (např. zda nevyužívá pro svou produkci dětskou práci či zda bojuje proti chudobě v rozvojových zemích). To často vede tyto firmy k hledání celofiremních priorit a realizaci společných projektů pro všechny země, kde

⁶⁵ Kolektiv autorů, *Napříč SOF*, s. 20

pracují, a často ke spolupráci s mezinárodními neziskovými organizacemi nebo ke spolupráci s místními partnery pro realizaci mezinárodních priorit.“⁶⁶

8.3. Společné rysy komerční a neziskové oblasti

„Co tedy může být společným jmenovatelem komerční a neziskové oblasti?

Firemní sféra se také stále více orientuje, ne čistě, na stálé zvyšování produkce, ale více na kvalitu a nefinanční cíle a směry pro své aktivity. V této oblasti hledají firmy pro sebe novou legitimitu v rámci společenské odpovědnosti a také budují důvěru u svých zákazníků a v komunitě, ve které pracují. Příkladem je jasně hodnotová orientace v budování značky firem. Pro neziskové organizace je důvěra veřejnosti základem jejich činnosti, jejich „značka“ s důvěrou stojí a padá. Propagace a prosazování nových hodnot ve společnosti je jejich základním posláním.

Navíc, kdo jsou zákazníci a stakeholdeři firem? Jsou to stejní lidé, kteří podporují neziskové organizace, jejichž blízcí využívají služeb neziskových zařízení nebo neziskovým organizacím pomáhají například dobrovolnou prací při výsadbě stromů.“⁶⁷

8.4. Společenská odpovědnost firem v praxi

„Odpovědnost firem obecně zasahuje do osobní sféry lidí, a to jak na úrovni chování firem vůči životnímu prostředí, zaměstnancům, tak nejdříve na úrovni komunity, kde lidé žijí.

Firmy totiž investují významné prostředky do podpory potřebných projektů. Podporují například nemocné děti, staré a nemocné, drogovou prevenci, vzdělávání sociálně slabých nebo i zdánlivě „necharitativní“ projekty pro studenty na vysokých školách či volnočasové aktivity v menších obcích. Každou pomocí potřebným nebo jenom podporou určitého tématu se firma ukazuje v novém světle, ne pouze jako ten, kdo chce prodat více zboží, ale jako odpovědný občan společnosti, kde působí. Snad proto je pro firemní angažovanost často užíván termín firemní občanství. Neziskové organizace jsou v rámci svých projektů schopny „přeložit“ jazyk firemních potřeb

⁶⁶ Kolektiv autorů, *Napříč SOF*, s. 22

⁶⁷ Kolektiv autorů, *Napříč SOF*, s. 23

a firemních projektů do potřeb komunity a lidí, kteří v ní žijí. Proto jsou nejpřirozenějším a samozřejmě nejčastějším partnerem firmy pro realizaci prospěšných projektů. U nás jde o občanská sdružení, nadace a nadační fondy či obecně prospěšné společnosti, pro jejichž aktivity je firemní podpora a pomoc často stěžejní. Ilustrativním příkladem může být pomoc firmy domovu seniorů na malém městě a jistě spousta dalších příkladů, které známe z každodenní praxe. Firma pomůže postavit nové zařízení pro potřebné, čímž podpoří kvalitu života v místě, kde působí. Při slavnostním otevření domova pro seniory se zde sejdou zástupci managementu firmy, místní radnice a medií, ale i zaměstnanců. Firma tak vedle dobrého jména u svých zákazníků a partnerů zvyšuje prestiž u svých zaměstnanců. Nezisková organizace získá kvalitní zařízení pro potřebné.⁶⁸

„Nejkvalitnější projekty v oblasti CSR jsou však takové, které vycházejí z dlouhodobého partnerství mezi neziskovou organizací a firmou, jsou pro obě strany maximálně užitečné a „vyplatí“ se všem zúčastněným. Nezisková organizace přináší odbornost a reputaci, firma finanční prostředky a kvalitní manažerské postupy a společně vytvoří projekt s jasným přínosem pro společnost i firmu samotnou. Příkladem mohou být gender audity firem ze strany neziskových organizací, podporované zaměstnávání lidí s postižením, projekty v oblasti ochrany životního prostředí a snižování dopadů produkce, vzdělávání nezaměstnaných apod.“⁶⁹

„Pro firmy i neziskové organizace je koncept společenské odpovědnosti jasným příslibem spolupráce. Oběma stranám však musí být jasné, proč se angažují, co od vzájemné spolupráce očekávají a vybrat nejvhodnější způsob naplňování tohoto konceptu. Musí také porozumět všem cílům, pro které se firmy takto angažují, a samozřejmě pochopit, že jako každá investice i investice do „odpovědnosti“ by měla přinášet své výnosy, a to převážně výnosy dlouhodobé.“⁷⁰

⁶⁸ Kolektiv autorů, *Napříč SOF*, s. 23

⁶⁹ Kolektiv autorů, *Napříč SOF*, s. 23

⁷⁰ Kolektiv autorů, *Napříč SOF*, s. 23 - 24

ZÁVĚR

Ve své bakalářské práci jsem se věnoval ekonomickým aspektům managementu ve stolním tenise a výchově mládeži. Hlavním cílem mé práce bylo poukázat na ekonomickou stránku managementu stolnětenisového klubu a zanalyzovat sponzoring a společenskou odpovědnost firem v tomto sportovním odvětví.

Nejprve jsem vysvětlil důležité pojmy, jako jsou management a sportovní management, sportovní manažer a jeho portfolio působnosti.

Dalším důležitým prvkem v mé práci bylo zařazení stolního tenisu do organizační struktury stolního tenisu a poukázat na současné spory v Olomouckém kraji, které se týkají registračních poplatků (viz přílohy – zpravodaj č. 6), abych seznámil veřejnost s problémy, které nás zatěžují díky sporům dvou person stolního tenisu v našem kraji.

Poté jsem se zabýval stolním tenisem jako sportovním odvětvím. Přiblížil jsem jeho historii a změny, které se udály v posledních 20ti letech, co se týče náčiní, tak i herního stylu.

Zanalyzoval jsem další problém, který se týkal mládeže a navrhl systém výchovy mládeže, její zvláštní sportovní přípravy a psychickou přípravu sportovců, jelikož se jedná o jeden z velice důležitých faktorů úspěchu v tomto sportovním odvětví. Ne nadarmo se stolnímu tenisu přezdívá šachy na nohách, ve kterých 60% výkonu ovlivňuje psychická vyspělost sportovců.

V dalším oddíle své práce jsem popsal tréninkovou jednotku a vytýčil některé užitečné herní kombinace, které by se měly praktikovat na trénincích mládeže.

V další části této práce je poukázáno na finanční stránku stolně tenisového klubu a porovnání minulosti se současností a možnostech financování, co se týče hlavně sponzoringu. Tento pojem jsem vysvětlil a za pomoci marketingového výzkumu doktorky Čáslavové jsem analyzoval, jaké druhy firem sponzorují sport v širším slova smyslu.

V poslední části své práce jsem se zabýval již dříve zmiňovanou společenskou odpovědností firem, jak působí na prostředí, jaký má vztah na neziskové organizace, mezi ně sportovní kluby zajisté patří a poukázal jsem i na pár příkladů z praxe.

ANOTACE

Příjmení a jméno autora:	Roman Kovačik
Instituce:	Moravská vysoká škola Olomouc, o. p. s
Název práce v českém jazyce:	Ekonomické aspekty managementu sportovního table tenisového klubu
Název práce v anglickém jazyce:	Economic aspects of management of sports table tennis club
Vedoucí práce:	RNDr. Ing. Miroslav Rössler, CSc., MBA
Počet stran:	67
Počet příloh:	3
Rok obhajoby:	2010
Klíčová slova:	management, sportovní management, sportovní manažer, stolní tenis, organizace sportu, mládež, sponzoring, společenská odpovědnost firem
Keywords:	Management, sports management, sports manager, table tennis, organization of sport, youth, sponsorship, Corporate social responsibility

Předmětem a zároveň i cílem mé bakalářské práce je poukázání na některé současné problémy v managementu sportovního klubu ve stolním tenise. V první části se zabývám obecným managementem, popisem jednotlivých částí managementu a objasnění určitých pojmů souvisejících se sportovním managementem. Ve druhé části jsem zařadil stolnětenisový klub do určité skupiny, potom poukázal na instituce, které jsou velmi důležité v této problematice a nakonec jsem přistoupil k popisu současné situace ve stolním tenise v Olomouckém kraji, uvedl formy financování takovýchto klubů a objasnil společenskou odpovědnost firem.

The aim of this thesis was to analyse some of the present problems in sports management of table tennis clubs (TTCs).

The first part of the thesis describes management in general, various parts of management and key terms connected with sports management. The second part deals with institutions important in this field and the current situation in the Olomouc Region. The work also describes different forms of financing TTCs and explains the concept of corporate social responsibility.

Literatura a prameny

Tištěné monografické publikace:

- ČÁSLAVOVÁ, E., *Management a marketing sportu*, 1. vyd. Praha: Olympia, 2009, 228 s
- HOBZA, V., Rektořík, J. a kol., *Základy ekonomie sportu*, 1. vyd. Praha: Ekopress, 2006, 191 s
- HÝBNER, J., *Stolní tenis*, 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 2002, 96 s
- ROBBINS, S., P., Courter, M., *Management*, 7. vyd., Praha: Grada Publishing 2004, 600s, ISBN 80-247-0495-1
- VEBER, J., a kol., *Management – základy, prosperita, globalizace*, 1. vyd. Praha: Management Press, 2003. Strany, ISBN 80-7261-029-5
- VODÁČEK, L., Vodáčková, O., *Moderní management v teorii a praxi*, 1. vyd., Praha: Management Press 2006, 295 s, ISBN 80-7261-143-7
- Kolektiv autorů, *Napříč SOF*, Publishing AISIS, o. s., 2005, 165 s., ISBN 80-239-6111-X

Elektronická monografie – zdroje:

- <http://www.cstv.cz/index.php> [cit. 18. 3. 2010]
- <http://www.cstv.cz/olomouc/index.htm> [cit. 21. 3. 2010]
- <http://olk.pinec.info/>
- <http://ol.pinec.info/>
- <http://www.pinec.info/htm/>

Přílohy

Seznam obrázků:

OBRÁZEK 1 - STRUKTURY SPORTU V ČR	18
OBRÁZEK 2 - DŮVODY FIREM PRO VYUŽÍVÁNÍ SPONZOROVÁNÍ TÝMU	49
OBRÁZEK 3 - ROZDĚLENÍ FIREM PODLE JEJICH VELIKOSTI.....	50
OBRÁZEK 4 - ROZDĚLENÍ FIREM PODLE ÚZEMNÍ PŮSOBNOSTI	50
OBRÁZEK 5 - ROZDĚLENÍ FIREM Z HLEDISKA OBORU PODNIKÁNÍ.....	51
OBRÁZEK 6 - POŘADÍ SPORTŮ PODPOROVANÝCH FIRMAMI	52

Seznam tabulek:

TABULKA 1 - ČINNOSTI MANAŽERA VE SPORTU A).....	15
TABULKA 2 - ČINNOSTI MANAŽERA VE SPORTU B).....	16

Příloha č. 1 – Zpravodaj č. 2

ZPRAVODAJ č. 2/2008-2009

Přítomni: Ing. J. Markovič, J.Velešík, A.Haltmar, F.Kaplan, A.Ondráček, K.Kovář, J. Zedníček, A.Bezděk

jako hosté F. Měrka RSST Bruntál, M. Matějčík RSST Jeseník, Ing, M. Horák v.z. RSST Olomouc

1. Krajské soutěže

Na základě došlých přihlášek a schválených žádostí o postoupení soutěží je konečná podoba krajských soutěží následující:

DIVIZE	SK Přerov „B“	KS I.	TJ Krnov „A“
	TJ Sokol Šternberk „A“		Sokol Kolšov „A“
	SK Přerov „A“		SK Přerov „C“
	Sokol Neředín „B“		Sokol Lipník „A“
	Sokol Čechovice „B“		TJ Chropyně
	Slavoj Bruntál „A“		Spartak Mikulovice „A“
	Sokol Čechovice „A“		TJ Sokol Šternberk „B“
	LOKO Zábřeh		Sokol Čechovice „C“
	Sokol Buk		Sokol Velké Losiny
	Pramet Šumperk „B“		Sokol Vrbno /Prad.
	OP Prostějov „B“		SK Rakov
	OMYA Jeseník „C“		TJ Sigma Hranice „A“
	KS II. A Sigma Lutín „A“	KS II. B	TJ Postřelmov
	Sokol Nový Svět „A“		Sokol Štítý „B“
	Sokol Neředín „C“		TJ Zlaté Hory
	Sokol Čechovice „D“		Sokol Jedlí
	Sokol Ondratice		SVČ Rýmařov

OP Prostějov „C“	Slavoj Bruntál „B“
Sokol Kolšov „B“	OMYA Jeseník „D“
Sokol Tovačov	TJ Krnov „B“
SK Přerov „D“	TJ ASPV ZŠ Javorník
Sokol Dřevohostice	Sokol Bludov
Sokol Kojetín „A“	ATS M. Albrechtice
TJ Sokol Šternberk „C“	Sokol Horní Živořice

2. Rozpis soutěží

Výbor schválil Rozpis soutěží 2008/09, je přílohou tohoto Zpravodaje. Současně přikládáme schválené „Stanovy ČAST“ a také „Dodatek soutěžního řádu č.1“.

3. Evidenční seznamy

Pro oddíly a regionální svazy přikládáme tiskopis evidenčního seznamu. Regionální svazy zajistí jeho rozmnožení a rozeslání všem oddílům a klubům st. tenisu pro závodní období 2008/09. Jiné tiskopisy zásadně nepoužívejte!

b) oddíly (kluby) vyberou 200,-Kč od dospělého reg. hráče, 100,-Kč od reg. mládeže a 60,-Kč od ostatních nereg. členů a pečlivě vyplní evidenční seznam dle návodu /návody jsou v příloze tiskopisu/. Seznamy odešlou ve čtyřech vyhotoveních regionálním svazům nejpozději do 31.7.2008 a současně zaplatí reg. poplatky na účet regionálním svazům.

c) regionální svaz překontroluje a potvrdí dodané evidenční seznamy z oddílů a zašle je do 15.8.2008 po jednom kompletním vyhotovení :

1. oddílu (klubu)
2. předsedovi STK krajského svazu stolního tenisu
3. ČAST Praha sekretariát (Atletická 100/2, p.sch. 40, 160 17 Praha 6 - Strahov)
4. poslední vyhotovení si ponechá pro svoji potřebu

Ve stejném termínu zašlou poměrnou část poplatků na KSST a ČAST.

4. Registrační poplatky

Přes nesouhlas drtivé většiny krajských svazů bylo na konferenci ČAST odsouhlaseno zvýšení registračních poplatků. Dospělí 200,- Kč, mládež 100,- Kč, přispívající 60,- Kč, viz. Dodatek SŘ.

VV KSST je dle Stanov povinen toto akceptovat, snížili jsme tedy startovné do soutěží a s regiony jsme se dohodli na rozdělení těchto poplatků následovně: dospělí 70,- kraj 70,- region, mládež 40,- kraj 60,- region, přispívající 60,- region. Veškeré navýšení pak půjde ve prospěch mládeže. Totéž očekáváme i od regionů.

Za nešťastné považujeme úvahy o vzniku tzv. nemistrovských soutěží bez registrace a poplatků. Je to v příkrém rozporu se SŘ i Stanovami, přinese to spíše chaos do soutěží a úbytek prostředků pro mládež.

Naopak, maximální tlak je třeba vyvinout především na VV ČAST, hlavně na zásadní změnu poměru delegátů na konferenci ČAST, kde v současné době jsou kraje, zastupující drtivou většinu členů, v menšině.

5. Komise mládeže

Po odstoupení dvou členů byla komise doplněna do počtu tří o Ing. Maděrku (SK Přerov) a pana Paláska (Sokol Němčice).

Do příští schůze výboru zpracuje komise vyhodnocení aktivní mládeže za uplynulou sezonu.

Věkové hranice mládeže pro sezónu 2008 - 09 :

dorost:	narozeni	1.1. 1991 a mladší
starší žactvo:	narozeni	1.1. 1994 a mladší
mladší žactvo:	narozeni	1.1. 1996 a mladší
nejmladší žactvo:	narozeni	1.1. 1998 a mladší

Příští schůze výboru se koná dne 2. září 2008 ve 14.00 hodin v Olomouci.

Olomouc 24.6.2008

Ing. Jaroslav Markovič

František Kaplan

předseda KSST

sekretář KSST

Příloha č. 2 – Zpravodaj č. 6

ZPRAVODAJ č. 6/2008-2009

Přítomni: Ing. J. Markovič, J.Velešík, F.Kaplan, A.Ondráček, K.Kovář, J. Zedníček, A.Bezděk, A.Haltmar

1. Výsledky soutěží

Výsledky soutěží byly schváleny, jsou na našich webových stránkách. Předseda STK upozorňuje na špatně vyplňované Zápisy o utkání, používání nesprávných formulářů těchto Zápisů a neoznačování střídání hráčů v Zápisech, viz. Rozpis soutěží.

2. Soutěže RSST Olomouc

Vzhledem k tomu, že výbor RSST Olomouc neprovedl v daném termínu žádná opatření týkající se uvedení svých soutěží a vybírání registračních poplatků do souladu se Stanovami, Soutěžním řádem a příslušnými Směrnicemi, rozhodl VV KSST následovně:

a) z regionu Olomouc nebude v sezoně 2008/2009 postupovat do KS II.A žádné družstvo

Zdůvodnění: RSST Olomouc nepořádá mistrovskou soutěž, pouze vytahuje vzájemné výsledky sedmi družstev

z tzv. „Otevřeného přeboru 1. třídy“, kterou údajně ani nepořádá.

b) VV KSST mění pro RSST Olomouc původní poměr odvodu reg. poplatků ze 70/70 na poměr 100/40 ve prospěch kraje, což je v souladu se schváleným dodatkem SŘ. RSST Olomouc do konce roku převede na účet KSST částku 3 680,- Kč, což je rozdílová suma po odečtení neoprávněného přeplatku za mládež.

c) VV RSST ihned stáhne z webových stránek ČAST veškeré informace a výsledky otevřených soutěží, když není, jak tvrdí, jejich pořadatelem.

d) Pokud bude i nadále RSST Olomouc postupovat v rozporu se základními pravidly ČAST, výbor KSST zváží přijetí přihlášek všech družstev tohoto regionu do krajských soutěží 2009/2010.

3. Kvalifikace III. ligy

Výbor projednal návrhy kvalifikace šesti družstev z 2. míst divizí do páté skupiny III. ligy a doporučil návrh se dvěma skupinami po 7 účastnících se třemi postupujícími.

4. KP mužů a žen

Krajské přebory se budou konat v sobotu dne 10. 1. 2009 v Přerově. Propozice budou zveřejněny na webových stránkách.

Rozdělení kvót:

	2. liga	3.liga	divize	RSST	Celkem	
Olomouc	-	2	1	1	5	
Šumperk	-	2	2	1	5	
Prostějov	-	2	3	1	6	
Přerov	-	-	3	1	4	
Jeseník		3	2	1	1	7 (sníženo o 2, viz. Zpravodaj č.7/2007-8)
Bruntál	-	-	1	1	2	

C e l k e m	3	8	12	6	29	-2

Jeseník má sníženou kvótu na 5, pro nenaplnění kvót v minulých letech.

- Divoké karty :
1. Bařina Jiřĩ - Přerov
 2. Král Filip - Chropyně
 3. Boháč Jan - Přerov
 4. Demeter Duřan - Mohelnice
 5. Urban Oto - Zábřeh

4. Žádost o půjčku ČAST

Výbor projednal žádost VV ČAST o poskytnutí půjčky ve výši 15 000,- Kč a rozhodl vzhledem k nepřehlednému hospodaření ČAST a ne příliš jisté garanci vrácení peněz půjčku neposkytnout.

5. Komise mládeže

Po přezkoumání se oddílu TJ Štíty dodatečně uděluje pokuta 1 200,- Kč za nesplnění podmínky aktivní mládeže v sezoně 2007/2008. Komise mládeže do příští schůze připraví kvóty na KP jednotlivců.

6. Divize žen

V termínu 30.11.2008 (viz. Zpravodaj č. 5) se sekretáři KSST přihlásilo pouze družstvo Sokola Krčmaň. Po konzultaci s potencionálními zájemci se termín přihlášek posouvá do 15. ledna 2009. Divize bude odehrána v únoru a březnu 2009.

Příští schůze se koná dne 4.2.2009 ve 14.00 hodin v Olomouci.

	Ing. Jaroslav Markovič	František Kaplan
Zábřeh 19.12.2008	předseda KSST	sekretář KSST

Příloha č. 3 Odpověď pana Kleprlíka

Dobrý den preji.

1.dotaz zasláný panu Drozdovi je adresovaný správně.Reditel soutěže dle Smernice CAST c.3/2007 provádí za CAST výklad Soutěžního rádu (a ten resí jak soutěže,tak registrační poplatky).Výklad muze konsultovat s STK ci případne s dalsími cinovníky CAST (AK,VV).

2.Musím souhlasit s uvedeným názorem pana Drozdy:

Soutěže porádané slozkami CAST jsou porádány pro registrované hráce CAST.

"> *Toto si odvozuji ze Soutěžního rádu cl. 131.01.*" A i s jeho zbývajícím textem.

Dále dle cl. 102 soutěže výkonnostního charakteru tvorí: a,mezinárodní b,mistrovské c,nemistrovské

a tyto nemistrovské soutěže / oddíl D): a,Ceský pohár, b,verejné soutěže (turnaje), c,prátelské soutěže (utkání), d soutěže sociálních skupin. Podle článku 345 platí na tyto soutěže primerene články z mistrovských soutěží včetne soupisek,prukazu atd. Otázka prukazu je jiz zmínena výse- cl.131.01. Platnost prukazu je podmínena úhradou reg.poplatku ve správné výsi-cl.409.02. Tento clánek je v kapitole. c 4 a tuto kapitolu není žádný řídicí orgán soutěží oprávnen menit,na rozdíl od kapitol 1-3. Co závodníci nemohou pokud nemají uhrazen reg.poplatek resí cl.409.09,tj.nemohou být uvedeni na soupisce druzstva,úcastnit se soutěží,hlásit prestup a dále.

Pokud oddíly ve vasem regionu odvedly regitracní poplatky v nesprávné výsi je chyba na jejich strane. RSST Olomouc, který má dbát na dodržování Stanov CAST,SR,Smernic,aj.by mel s oddíly tuto situaci resit a takové hráce do, byt, nemistrovských soutěží nemel pripustit.

Urcite je zcela chybné, aby regionální orgán CAST vyzýval ,aby oddíly rozhodovaly samy o necem,o cem bylo rádným zpusobem rozhodnuto. Jako v kazde organizaci-se stává,ze s

nejakým rozhodnutím vzdy nekdo nesouhlasí.

V článku cl. 412 se uvádí,že porušení ustanovení registracního rádu se považuje za disciplinární provinění, které se projednává podle soutezního rádu.

Verím,že celá situace se bude moci vyresit jednáním , a to je prioritní pro výkonný výbor CAST a nikoliv nutným postupem uvedeným v SR.

3, na konci dopisu jste položil rediteli soutezí otázky na zatím neoficiální výhruzky??!?:

Jelikoz jsou otázky polozeny obecně,je i v dané chvíli odpověd obecná.

A) -muze VV KSST nakládat s vítězem RP Olomouc jinak?

Moje odpověd: nemuze,za predpokladu,že vítěz RP Olomouc zvítězil v soutězi porádané v souladu se SR a vítěz sám splnil vsechny potrebné náležitosti.

B)-muze VV KSST na bodovacích turnajích mládeze pozadovat jiné (vyšší) startovné od mládeze v regionu Olomouc, presteze tato mládež splnila vsechny podmínky stejne jako mládež ostatních regionech?

Moje odpověd:nemuze, ale pokud mládezník sám nemá provedenou správnou úhradu reg.poplatku-nesmí ho pripustit ke startu v bodovacím turnaji.

Ev. nedostatky at clenu,oddílu ci výkonného výboru regionálního svazu by se musely resit cestou disciplinárního řízení. (které v prípade oddílu muze znamenat mj.i zastavení cinnosti družstva,oddílu ci vyloučení ze soutěze).

Je naopak plne v porádku,že krajský svaz pri zjistení nedostatku a porušení norem na regionální úrovni,vyzývá regionální svaz o provedení nápravy.

Snazil jsem se Vám odpovědet obsírne v souladu se SR a dalsími normami CAST. Verím v následné urovnání celé situace.

S úctou

MUDr. Bohumil Kleprlík

Místopředseda CAST

CSA 377,550 01 Broumov

mob.602366475

ordinace.kleprlik@tiscali.cz

